

บทที่ 5

ข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายการสาธารณสุข

คุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชนเป็นหน้าที่หลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการแต่ที่เป็นปัญหาที่อยู่ในพื้นที่ปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประชาชนในพื้นที่จะต้องให้การดูแลนั้นจะมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นกิจกรรมในชีวิตประจำวันกับการมีกิจการค้าที่เป็นอาชีพของคนในท้องถิ่น ที่สร้างปัญหากระทบต่อความสงบสุขและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี การกระทำเช่นนั้นเรียกว่าการทำให้เกิดเหตุรำคาญซึ่งถ้าเป็นเหตุรุนแรงจนส่งผลหรืออาจเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแล้วการกระทำเช่นนั้นย่อมถือว่าเป็นผิดกฎหมายเนื่องจากเหตุรำคาญนั้นมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เป็นกฎหมายกระจายอำนาจการบังคับใช้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีบทบัญญัติว่าด้วยเหตุรำคาญอยู่ในหมวด 5 ที่กำหนดถึง เหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น โดยเหตุดังกล่าวมีที่มาจากสถานที่ แหล่งน้ำ อาคาร บ้านเรือน โรงงาน แหล่งก่อสร้างตลอดจนสถานที่ประกอบกิจการต่าง ๆ ตลอดจนการเลี้ยงสัตว์ที่เป็นอันตรายจนทำให้เกิด แสง รังสี เสียง กลิ่น สารพิษ ความร้อนความสั่นสะเทือนตลอดจนฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพตลอดจนกระทบกระเทือนต่อ คุณภาพชีวิตและสุขอนามัยที่ดี ของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อมตามที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าถือเป็นเหตุรำคาญ

ดังนั้นเมื่อมีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในชุมชนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนในชุมชนจึงเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติไว้แต่ที่เป็นปัญหาต่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ก็คือในส่วนของบทบัญญัติว่าด้วยเหตุรำคาญนั้นกำหนดไว้เพียงเหตุที่ถือว่าเป็นเหตุรำคาญเท่านั้น โดยไม่มีรายละเอียดที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำไปใช้บังคับได้ ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขพ.ศ.2535 ที่จะวางแนวทางการใช้อำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายและกำหนดให้ผู้ก่อเหตุรำคาญได้ดำเนินการเพื่อลดหรือไม่ก่อเหตุรำคาญขึ้น รวมทั้งการกำหนดให้ประชาชนในพื้นที่ปกครอง ได้รู้ถึงสิทธิและหน้าที่ตามที่กฎหมายนี้บัญญัติไว้ ปัญหาที่ยังไม่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยการบังคับใช้เหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 นี้จึงส่งผลให้เป็นข้อจำกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมาย

จากปัญหาผลกระทบจากการมีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในท้องถิ่นที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในพื้นที่จนบางครั้งเป็นเหตุหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ซึ่งถือว่าเป็นผลกระทบต่อ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในท้องถิ่นและปัญหาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หมายความว่าด้วยเหตุรำคาญที่ยังไม่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นรองรับ ทำให้การวิจัยมีแนวคิดที่จะทำการศึกษา และวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบที่จะนำไปสู่การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบการบังคับใช้เหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขโดยการนำเอาวิธีวิทยาการวิจัยตามที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 มาใช้ ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล และได้คำตอบที่เป็นโครงสร้างของข้อบัญญัติท้องถิ่น เบื้องต้น ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 4 และเพื่อที่จะทำให้โครงสร้างของข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้ เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ที่ได้มานั้นมีความชัดเจนมากขึ้นการวิจัยจึง ได้ กำหนดวิธีวิทยาการวิจัยด้วยการมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) เพื่อให้ประชากรผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ได้ร่วมกันออกแบบเพื่อยืนยันและ ให้ข้อเสนอแนะในโครงสร้างของข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นอีกครั้ง โดยการวิจัยได้กำหนดกระบวนการ ดำเนินการการมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมออกแบบ - ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co - Design)

การมีส่วนร่วมออกแบบ - ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) เป็นเทคนิค วิธีวิทยาการวิจัยวิธีหนึ่งในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยที่มุ่งให้ได้คำตอบที่ เป็นต้นแบบ (Model) ในเรื่องนั้น ๆ โดยมีแนวคิดว่า คำตอบของการวิจัยที่เป็นข้อค้นพบโครงสร้าง กฎหมายเบื้องต้นของผู้วิจัยได้รับการยืนยันหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมซึ่งหากจะให้มีการนำไปใช้ได้ จริงควรที่จะต้องให้ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) กับเรื่องนั้น ๆ ได้มีส่วนร่วมในการออกแบบ คำตอบโดยตรงเพื่อจะเป็นคำตอบที่เกิดจากความต้องการของประชากรที่ผู้มีส่วนได้เสียกับเรื่องนั้น ๆ ซึ่งน่าจะมีผลดีต่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขคำตอบที่ได้มาจากการ ดำเนินการนี้จะได้นำไปวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบกับคำตอบที่ได้มาในเบื้องต้นของการวิจัยจะทำให้ ได้คำตอบที่เป็นข้อค้นพบสุดท้ายของการวิจัยอันจะเป็นต้นแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง (สุนีย์ มัลลิกะมาลย์, วิธีวิทยาการวิจัยทางนิติศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2560) วิธีการจัดทำกรมีส่วนร่วม ออกแบบ - ร่วมออกแบบนี้มีการนำไปใช้ในการวิจัยแล้ว และได้ผลดี ดังนั้นการวิจัยนี้จึงนำเอา วิธีการจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ - ร่วมออกแบบ มาใช้ในการวิจัยนี้เพื่อให้ได้รูปแบบของ ข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่จะมาจากผล การประชุมปฏิบัติการร่วมออกแบบของประชากรผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สำหรับการวิเคราะห์ ต่อไป

กระบวนการดำเนินการในการจัดทำ Participatory Design, Co - Design ในการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง (Stakeholders) ได้มีส่วนร่วมในการออกแบบโครงสร้างกฎหมายท้องถิ่น “ข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข” และนำคำตอบที่ได้ไปวิเคราะห์และจัดทำเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เป็นการตรากฎหมายข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการดำเนินงานและขั้นตอนของการมีส่วนร่วมออกแบบ - ร่วมออกแบบ (Participatory Design , Co - Design) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการเตรียมการ

เป็นขั้นตอนของการเตรียมความพร้อมก่อนการดำเนินการจัด Co-Design ประกอบด้วย

1) จัดเตรียมประชากรร่วมออกแบบ

กลุ่มประชากรผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบังคับใช้เทศราคาในท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 16 คน ในการมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) ประชากรจำนวน 16 คน ประกอบด้วย (ดูภาพประกอบที่ 5.1)

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 2 นักวิชาการและนักกฎหมาย จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 3 ภาคธุรกิจเอกชน จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 4 ประชาชน จำนวน 4 คน

ประชากรกลุ่มเฉพาะ หมายถึง ประชากรผู้มีส่วนได้เสียที่มีประสบการณ์หรือมีหน้าที่เฉพาะเหมือนกันหรือคล้ายกันในด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อผลของการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เทศราคา มีทั้งหมด 4 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน (ดูภาพประกอบที่ 5.2) ได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเจ้าหน้าที่วิชาการและนักกฎหมาย

กลุ่มที่ 3 กลุ่มภาคธุรกิจเอกชน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มประชาชน

ภาพประกอบที่ 5.1 ประชากรกลุ่มเฉพาะ

ประชากรกลุ่มผสม หมายถึง ประชากรที่มาจากกลุ่มเฉพาะ แยกมากลุ่มละ 1 คน เพื่อผสมรวมเป็น 4 คนต่อ 1 กลุ่ม ดังนั้น แต่ละกลุ่มผสม จึงประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มที่ 2 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ นักกฎหมายกลุ่มที่ 3 กลุ่มภาคธุรกิจเอกชน กลุ่มที่ 4 กลุ่มประชาชน

ภาพประกอบที่ 5.2 ประชากรกลุ่มผสม

การจัดให้มีประชากรกลุ่มเฉพาะทำให้การอภิปรายร่วมกันภายในแต่ละกลุ่มเฉพาะ ซึ่งต่างก็มีประสบการณ์เหมือนกันหรือคล้ายกันมาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความต้องการให้มีกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญโดยการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในส่วนการจัดให้มีประชากรกลุ่มผสมร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความต้องการให้มีกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญในท้องถิ่น โดยการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของประชากรแต่ละคนในกลุ่ม เมื่อมาร่วมกันอภิปรายออกแบบประเด็นกฎหมายย่อมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละคนแต่ก็ต้องได้ข้อสรุปคำตอบจากกลุ่มออกมา

2) การจัดเตรียมสถานที่จัดทำ Co-Design

โดยเหตุที่ได้กำหนดประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม สถานที่ที่ใช้จัดทำจึงต้องแยกเป็น 4 โต๊ะห่างจากกันโดยมีระยะห่างที่เหมาะสม เพื่อให้ไม่ให้เกิดการร่วมแสดงความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มรบกวนกันแต่อยู่ในห้องเดียวกัน เพื่อความสะดวกของผู้วิจัยที่จะตอบข้อซักถามในบางประเด็นจึงจำเป็นต้องเป็นห้องขนาดใหญ่ ซึ่งการวิจัยนี้ได้ใช้ห้องไอวี 5 อาคาร 3 ชั้น 2 ของโรงแรมทีเค พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน หลักสี่ กรุงเทพมหานคร เนื่องจาก เป็นพื้นที่ที่สะดวกต่อการประสานงานกับทุกภาคส่วนและประชากรกลุ่มจัดทำ Co-Design และสะดวกต่อการเดินทาง

3) การจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำ Co-Design

ผู้วิจัยจัดเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่และเครื่องเขียนสำหรับเขียนคำตอบจากมติของแต่ละกลุ่ม พร้อมแท่นตั้งเพื่อใช้ในการจดประเด็นคำตอบของแต่ละกลุ่มเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุม

4) การจัดเตรียมเลขานุการกลุ่ม

เป็นการจัดหาผู้ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของกลุ่มประชากรทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อทำการบันทึกประเด็นและคำตอบของกลุ่มสำหรับนำเสนอต่อผู้เข้าร่วมการทำ Co - Design

1.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินการแบ่งออกเป็น 2 ช่วง

ช่วงเข้าเป็นการจัดทำ Co-Design ของกลุ่มเฉพาะ การวิจัยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 3 ชั่วโมง มีการดำเนินการ ดังนี้

- กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มเลือกผู้แทนกลุ่มที่จะทำหน้าที่รายงานผลจากข้อตกลงของกลุ่มต่อที่ประชุมเมื่อเสร็จสิ้นการร่วมทำ Co-Design

- ผู้วิจัยนำเสนอวัตถุประสงค์ของการทำ Co-Design และนำเสนอประเด็นที่ได้วิเคราะห์มาจากบทที่ 4 เพื่อให้ประชากรในกลุ่มเฉพาะได้รับทราบและเข้าใจในแต่ละประเด็น

รวมทั้งเป็นแนวทางในอภิปรายในแต่ละประเด็น และการร่วมออกแบบ Co - Design ของกลุ่มเฉพาะที่มีวิชาชีพหรือประสบการณ์คล้ายคลึงกัน

ภาพประกอบที่ 5.3 การนำเสนอประเด็น Co-Design

คำตอบที่ได้มาจากการอภิปรายในกลุ่มเฉพาะแต่ละกลุ่มเมื่อมีการนำเสนอต่อที่ประชุมแล้วถือว่าเป็นอันเสร็จสิ้นการดำเนินการมีส่วนร่วมออกแบบของประชากรกลุ่มเฉพาะซึ่งจะเป็นข้อมูลที่การวิจัยได้นำไปสู่การวิเคราะห์ต่อไป

- ช่วงบ่าย เป็นช่วงที่สอง เป็นการจัดทำ Co - Design กลุ่มผสมใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง มีการดำเนินการเช่นเดียวกับกลุ่มเฉพาะ

ภาพประกอบที่ 5.4 การนำเสนอผลของกลุ่มเฉพาะ

ภาพประกอบที่ 5.5 การนำเสนอของกลุ่มผสม

1.3 ประเด็นข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศรําคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ได้คำตอบของข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศรําคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งเป็นประเด็นที่นำไปสู่การจัดทำการมีส่วนร่วมออกแบบร่วมออกแบบที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับการร่วมออกแบบของประชากรทั้งกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมได้ร่วมกันอภิปราย ซึ่งอาจจะยึดหรือไม่ยึดตามประเด็นเหล่านี้ก็ได้หรืออาจมีการเพิ่มเติมหรือตัดออกบางประเด็นก็ได้ โดยประเด็น Co-Design มี 7 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 รูปแบบขององค์กรระดับท้องถิ่นในการบังคับใช้เทศรําคาญ

หน่วยงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) คือ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นที่ 2 ประเภทความผิดฐานก่อเหตุรําคาญ ตามมาตรา 25 แห่ง พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535

ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรําคาญ

- 1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบนํ้า ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใด
  - (1) ตั้งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก
  - (2) มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเททิ้งสิ่งใด

(3) เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษหรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่
เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

2) การเลี้ยงสัตว์

(1) ในที่หรือโดยวิธีใด

(2) มีจำนวนเกินสมควร

(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใด

(1) ไม่มีการระบายอากาศระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล

(2) การควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็น
หรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียง

(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

4) การกระทำใด ๆ

(1) เป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือนฝุ่น
ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด

(2) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประเด็นที่ 3 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

1) รับเรื่องราวร้องทุกข์

2) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง

3) ตรวจสอบความรุนแรงของเหตุรำคาญและสภาพผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของ
ประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุรำคาญ

4) ตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุรำคาญ

5) ตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเหตุรำคาญ

6) ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

7) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสอบสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผล
กระทบจากเหตุรำคาญ

8) ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสอบสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียน
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายใน
กำหนดเวลา

10) ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการ ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

11) ดำเนินการระงับเหตุรำคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ

12) ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเหตุรำคาญ

13) แจกจ่ายผลดำเนินการต่อผู้ร้องเรียน

14) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

15) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

กรณีที่เกิดเหตุรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

1) ต้องพิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือไม่ถ้าเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง

2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนต่อไปแล้วคิดค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อเหตุรำคาญนั้น

3) เปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจในมาตรา 85 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

4) หากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่น พ้องเรียกค่าใช้จ่ายทางศาลได้

กรณีที่เกิดเหตุรำคาญนั้นเกิดในสถานที่เอกชน

1) พิจารณาความต่อเนื่องของเหตุรำคาญและอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพและความรุนแรงที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของคนในชุมชน

2) เมื่อเกิดเหตุรำคาญเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการออกคำสั่งให้มีการแก้ไขเหตุรำคาญ

3) หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการแก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

4) ดำเนินการลงโทษผู้ก่อเหตุรำคาญ โดยการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี

5) หากผู้ที่ก่อเหตุ ไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้

ประเด็นที่ 4 เจ้าพนักงานสาธารณสุข

1) ดำเนินการตรวจสุขภาพกายและจิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ
2) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกคำสั่งกรณีที่มีการปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อให้แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา 46 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

3) กรณีที่พบว่าจะเป็นการอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไข หรือระงับเหตุนั้นได้ แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา 46 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ดังนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้

(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ประเด็นที่ 5 สิทธิของผู้เสียหายจากเหตุรำคาญ

1) ร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญ

2) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบสุขภาพ กายและจิตใจจากผลกระทบที่ได้รับจากเหตุรำคาญ

3) เรียกร้องให้ผู้ก่อเหตุรำคาญชดใช้และเยียวยาความเสียหาย

4) กรณีที่คำสั่งใด ที่ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ในกรณีของเหตุรำคาญ ซึ่งกฎหมายสาธารณสุข กำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น ตามมาตรา 66 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ประเด็นที่ 6 หน้าที่ของผู้ก่อเหตุรำคาญ

1) มีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ

2) มีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ

3) มีหน้าที่ชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

4) มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

5) ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

6) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน

ประเด็นที่ 7 ความรับผิด

1) กรณีผู้ก่อเหตุรำคาญ

(1) เมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ดังนี้

(2.1) ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ

(2.2) ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ

(2.3) ไม่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(2.4) กรณีที่ขัดคำสั่ง ห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่เอกชน ที่เกิดเหตุรำคาญ ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ

(2.5) ไม่ยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นยึด หรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลาย มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

2) กรณีความรับผิดชอบเกี่ยวกับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย

(1) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย จะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหากผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท

(2) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายจะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหากผู้ใดฝ่าฝืนในกรณีอันเนื่องมาจากใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท

1.4 ผลการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มเฉพาะ

จากประเด็นที่ได้คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มซึ่งได้อภิปรายร่วมกันในประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อหาคำตอบในการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญ สามารถแยกผลคำตอบตามประเด็นได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 รูปแบบขององค์กรระดับท้องถิ่นในการบังคับใช้เหตุรำคาญ

หน่วยงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) คือ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ประชากร กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับรูปแบบขององค์กรระดับท้องถิ่นในการบังคับใช้เหตุรำคาญคือ ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปบังคับใช้เหตุรำคาญ ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

กลุ่มเฉพาะที่ 2 กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มหน่วยงานร่วมตรวจสอบ เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด สาธารณสุขของส่วนภูมิภาค ศูนย์ควบคุมมลพิษ

ส่วนภูมิภาค และเจ้าพนักงานปกครอง หรือมีการร่วมมือกันของภาคเอกชนร่วมด้วยในกรณีที่ต้องเจอกับผู้ประกอบการขนาดใหญ่จะได้ไม่เกรงกลัว

กลุ่มเฉพาะที่ 3 กลุ่มภาคธุรกิจเอกชน มีความคิดเห็นว่าการประสานงานร่วมกับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชนที่และควรเพิ่มความรู้ความสามารถให้บุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มเฉพาะที่ 4 กลุ่มประชาชน ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการจะให้หน่วยงานใดเข้ามารับหน้าที่ในการดูแลจัดการเหตุรำคาญจะต้องได้รับอำนาจจากรัฐธรรมนูญและมาจากการกระจายอำนาจ อันเกี่ยวเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมภายในชุมชนและคุณภาพชีวิต และความ เป็นอยู่ที่ดีของคนในชุมชน ซึ่งการจะให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญเข้ามาดูแล จะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพในการจัดการแก้ไขปัญหา

ประเด็นที่ 2 ประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามมาตรา 25 แห่ง พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.2535

1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ่า หรือสถานที่อื่นใด

(1) ตั้งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก

(2) มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเหม็นสิ่งใด

(3) เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษหรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประชากร กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามข้อ

1) โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

กลุ่มเฉพาะที่ 1 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า ควรดูคุณภาพน้ำว่าเป็นเหตุรำคาญหรือไม่นั้นหากมีกลิ่น หรือสีในน้ำเปลี่ยนไปก็สามารถวินิจฉัยได้ หรือในกรณีที่น้ำที่นำมาใช้งานมีกลิ่นหรือสีที่เปลี่ยนไปจนไม่สามารถนำมาบริโภคได้ก็ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

กลุ่มเฉพาะที่ 2 กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมายประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หากมีการทำตัวชี้วัดสำหรับเหตุรำคาญจะสามารถสร้างขอบเขตการตรวจสอบเหตุรำคาญได้โดยง่าย และสามารถประเมินว่าค่าน้ำเท่าไรจึงจะถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

กลุ่มเฉพาะที่ 3 กลุ่มภาคธุรกิจเอกชน ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรมีการนำข้อ 1.2 กับ 1.3 มารวมกัน และให้มุ่งไปที่การแก้การบำบัดน้ำเสียให้มีระบบที่ดีโดยมองว่าให้ตัดคำว่าอันตรายอย่างร้ายแรงแค่เพียงรู้สีที่อันตรายก็ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

กลุ่มเฉพาะที่ 4 กลุ่มประชาชน ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าในเรื่องมลพิษเกี่ยวกับกลิ่นจากน้ำก็ถือได้ว่าเป็นเหตุรำคาญ และหากมีกรณีที่ไม่สามารถชี้ชัดได้ก็ควรมีคณะกรรมการเพื่อใช้ในการตรวจสอบกลิ่น

2) การเลี้ยงสัตว์

(1) ในที่หรือโดยวิธีใด

(2) มีจำนวนเกินสมควร

(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประชากร กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามข้อ 2) โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

กลุ่มเฉพาะที่ 1 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะอยากให้มีศูนย์พักเลี้ยงสุนัขและแมว ในเขตพื้นที่ เพื่อดูการทำหมันและฉีดวัคซีน

กลุ่มเฉพาะที่ 2 กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย ประชากรกลุ่มนี้เห็นว่าหากมีการควบคุมเพื่อไม่ให้สัตว์เลี้ยงก่อความวุ่นวายควรมีมาตรการและการแก้ไขปัญหาระหว่างประชาชน เช่นเรื่อง หมากัดไก่ เป็นต้น จะต้องสร้างมาตรฐานความรู้เรื่องการเลี้ยงสัตว์เพื่อไม่ปล่อยให้สัตว์ไปสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

กลุ่มเฉพาะที่ 3 กลุ่มภาคธุรกิจเอกชน ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าในเรื่องของการจำกัดการเลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในการควบคุมการเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับเจ้าของสัตว์นั้น โดยมองว่าให้ตัดคำว่าอันตรายอย่างร้ายแรงแค่เพียงรู้สึกว่าเป็นอันตรายก็ถือว่าควรแก้ไข

3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใด

(1) ไม่มีการระบายอากาศระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล

(2) การควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียง

(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประชากร กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามข้อ 3) โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

กลุ่มเฉพาะที่ 1 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีข้อเสนอให้มีคณะกรรมการดมกลิ่นของท้องถิ่นเพื่อเมื่อเจอกลิ่นเหม็นจะสามารถตรวจสอบและให้ความเห็นได้

กลุ่มเฉพาะที่ 2 กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า การที่หน่วยงานอื่นมีตัวชี้วัดค่ามลพิษต่าง ๆ ย่อมทำให้ชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ดังนั้นแล้วจึงอยากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมเช่นหน่วยงานอื่น ๆ เช่น

มาพบตาพูดเป็นเทศบาลนคร ซึ่งดูแลเขตพื้นที่ ๆ มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุรำคาญการเข้าไปตรวจสอบจะต้องมีขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ซึ่งมองว่าอาจจะเป็นเรื่องอิทธิพลต่าง ๆ ทำให้การตรวจสอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าถึงยาก

กลุ่มเฉพาะที่ 3 กลุ่มภาคธุรกิจเอกชน ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า อาชีพเกษตรกรรมจะมีการใช้สารเคมีในการกำจัดวัชพืชซึ่งจะทำให้เกิดโรคสะสมกับคนที่ทำการเกษตรหรือผู้ที่กินอาหารที่ได้รับสารเคมี ควรมีการกำหนดให้ใช้สารอินทรีย์สำหรับการเกษตรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคร้ายเช่นมะเร็ง เป็นต้น โดยให้ตัดคำว่าอันตรายอย่างร้ายแรงแค่เพียงรู้สึกว่าร้ายกว่าอันตรายก็ถือว่าควรแก้ไข

4) การกระทำใด ๆ

(1) เป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือนฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด

(2) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประชากร กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามข้อ 4) โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

กลุ่มเฉพาะที่ 1 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า ให้ครอบคลุมในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงซึ่งยกเว้นในเรื่องเสียงที่เกิดจากการประกอบการ ยกเว้นเสียงที่เกิดจาก มหรสพหรืองานประจำปี

กลุ่มเฉพาะที่ 2 กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า การที่หน่วยงานอื่นมีตัวชี้วัดค่ามลพิษต่าง ๆ ย่อมทำให้ชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ดั่งนั้นแล้วจึงอยากจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมเช่นหน่วยงานอื่น ๆ เช่นในกฎหมายแรงงาน มีประกาศกระทรวงเรื่องตัวชี้วัดค่า แสง เสียง และความดัง เป็นต้น

กลุ่มเฉพาะที่ 3 กลุ่มภาคธุรกิจเอกชนประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า ในเรื่องควันฝุ่นควรมีการแก้ไขจัดการที่ต้นเหตุเช่น การควบคุมปริมาณการใช้แอร์ในแต่ละบ้าน การเผาเศษใบไม้ ใบหญ้าที่ต้องมีการควบคุมที่ภาคเหนือ เป็นต้น โดยมองว่าให้ตัดคำว่าอันตรายอย่างร้ายแรงแค่เพียงรู้สึกว่าร้ายกว่าอันตรายก็ถือว่าควรแก้ไข

5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประชากร กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามข้อ 5) โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

กลุ่มเฉพาะที่ 2 มีข้อชี้แนะ ให้ตัดคำว่ารัฐมนตรีออกเนื่องจากหากกรณีที่รัฐมนตรีไม่ได้กำหนดในประกาศก็จะไม่สามารถเพิ่มเติมเหตุรำคาญต่าง ๆ ได้โดยง่าย โดยมีความคิดเห็นว่า

ให้สิทธิและอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นในการเข้าไปตั้งเกณฑ์ในการกำหนดเหตุน้ำท่วมในพื้นที่ของแต่ละพื้นที่

ประเด็นที่ 3 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

1) รับเรื่องราวร้องทุกข์

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับอำนาจหน้าที่ในเรื่องกระบวนการรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่ควรมีความหลากหลายและควรมีประสิทธิภาพ

2) ตรวจสอบข้อเท็จจริง

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าควรที่จะมีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพและควรมีการตรวจสอบความรุนแรงของเหตุน้ำท่วมและสภาพผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุน้ำท่วม โดยกลุ่มเฉพาะที่ 2 ให้ความเห็นว่า จะต้องให้มีการเข้าไปตรวจสอบภายในอาคารบ้านเรือน สถานประกอบการ ในบริเวณที่เป็นส่วนบุคคลหรือ ภายในหน่วยงานราชการด้วย โดยไม่จำเป็นต้องมีหมายค้น

3) การตรวจสอบความรุนแรงของเหตุน้ำท่วมและสภาพผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุน้ำท่วม

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยควรมีการตรวจสอบความรุนแรงของเหตุน้ำท่วมและสภาพผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุน้ำท่วม

4) ตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุน้ำท่วม

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับประเด็นที่กำหนด โดยมีกลุ่มเฉพาะที่ให้ข้อเสนอแนะว่า ให้มีการตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุน้ำท่วมควรมีการให้อำนาจในการตรวจสอบ สืบค้น โดยไม่จำเป็นต้องมีหมายตรวจ หมายค้น

5) ตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเหตุน้ำท่วม

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการให้มีการตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเหตุน้ำท่วม

6) ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการให้มีการตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

7) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสอบสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุน้ำท่วม

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

8) ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลา

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการให้ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนด

10) ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการ ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีการตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการ

11) ดำเนินการระงับเหตุรำคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วย ให้ดำเนินการระงับเหตุรำคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ

12) ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเหตุรำคาญ

13) แจ้งผลดำเนินการต่อผู้ร้องเรียน

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีการแจ้งผลดำเนินการต่อผู้ร้องเรียน

14) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

15) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

กรณีที่เกิดรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

1) ต้องพิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือไม่ถ้าเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง

2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนต่อไปแล้วคิดค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อเหตุรำคาญนั้น

3) เปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจในมาตรา 85 วรรค 3 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

4) หากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่น ก็ฟ้องเรียกค่าใช้จ่ายทางศาลได้

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยโดยหากมี กรณีที่เกิดรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถพิจารณาและดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ 1-4 ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

กรณีที่เกิดรำคาญนั้นเกิดในสถานที่เอกชน

1) พิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และมีความรุนแรงจนก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ

2) หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

3) ดำเนินการลงโทษ โดยการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจในมาตรา 85 วรรค 3 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

4) หากผู้ที่ก่อเหตุ ไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้ด้วย

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดในที่เอกชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถพิจารณาและดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ 1-4 ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่กลุ่มเฉพาะที่ 3 มีข้อเสนอแนะว่า ต้องการให้ตัดคำว่า อันตรายอย่างร้ายแรงออก เพราะ

เพียงแค่มีอันตรายก็ควรที่จะแก้ไขเหตุรำคาญของผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยอาจมีบางกรณีที่เป็นอันตรายสะสมซึ่งอาจต้องใช้เวลาถึงจะเห็นว่าส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ร่างกาย

ประเด็นที่ 4 เจ้าพนักงานสาธารณสุข

1) ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพกายและจิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพกายและจิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ โดยกลุ่มเฉพาะที่ 3 มีข้อเสนอแนะว่า ขั้นตอนในการตรวจสอบนั้นจะต้องรอให้เกิดอาการ หรือสามารถเข้าไปตรวจสอบก่อนที่จะมีอาการ ดังนั้นเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะต้องมีการตรวจสอบร่างกายและจิตใจทั้งก่อนหากมีข้อเท็จจริงให้สมควรในการตรวจสอบอาการ หรือหลังจากมีอาการจากผลกระทบของเหตุรำคาญ

2) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกคำสั่งกรณีที่พบว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อให้แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา 46 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยในการแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกคำสั่งกรณีที่พบว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อให้แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา 46 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

3) กรณีที่พบว่าจะเป็อันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งสมควร จะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไข หรือระงับเหตุ นั้นได้ แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา 46 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกรณีที่จะเป็นอันตรายร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มีอำนาจออก คำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไข หรือระงับเหตุ นั้นได้ แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา 46 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ดังนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็น หนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้

(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยในการให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ตามข้อ 1-4 ที่กล่าวไว้ข้างต้น

ประเด็นที่ 5 สิทธิของผู้เสียหายจากเหตุรำคาญ

1) ร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญ โดยกลุ่มเฉพาะที่ 2 มีข้อเสนอว่า ควรมีข้อตกลง ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชน เพื่อหาข้อยุติในการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการตัดสินใจ

2) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบสุขภาพ กายและจิตใจจากผลกระทบที่ได้รับจากเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบสุขภาพ กายและจิตใจจากผลกระทบ โดยกลุ่มเฉพาะที่ 3 มีข้อชี้แนะว่า ให้ควรมีการตรวจสอบทั้งก่อนและหลังที่จะมีผลกระทบอีกด้วย

3) เรียกร้องให้ผู้ก่อเหตุรำคาญชดใช้และเยียวยาความเสียหาย

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยในการเรียกร้องให้ผู้ก่อเหตุรำคาญชดใช้และเยียวยาความเสียหาย

4) กรณีที่คำสั่งใด ที่ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ในกรณีของเหตุรำคาญ ซึ่งกฎหมายสาธารณสุข กำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 3 กลุ่ม เห็นด้วยกำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน โดยมีกลุ่มเฉพาะที่ 2 ที่ไม่เห็นด้วยเพราะอยากกำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ระยะเวลาเป็นภายใน 60 วัน

ประเด็นที่ 6 หน้าที่ของผู้ก่อเหตุรำคาญ

1) มีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ผู้ก่อเหตุรำคาญมีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญซึ่งในกลุ่มเฉพาะที่ 3 มีข้อเสนอแนะว่าขอให้เพิ่มเติม รวมถึงคำสั่งทางปกครองด้วยเพื่อให้มีคำสั่งถึงที่สุดในคำวินิจฉัยเกี่ยวกับคดีเหตุรำคาญ

2) มีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ผู้ก่อเหตุรำคาญมีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ

3) มีหน้าที่ชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ ผู้กระทำผิดมีหน้าที่ชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

5) มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

6) ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย

7) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน

ประเด็นที่ 7 ความรับผิดชอบ

กรณีผู้ก่อเหตุรำคาญ

1) เมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 3 กลุ่ม เห็นด้วยซึ่งกลุ่มเฉพาะที่ 1 และกลุ่มเฉพาะที่ 4 มีข้อเสนอแนะว่า สมควรเพิ่มโทษให้หนักขึ้นกรณีกระทำความผิดซ้ำ ยกเว้นกลุ่มเฉพาะที่ 2 ที่ไม่เห็นด้วย โดยมีความคิดเห็นว่า สมควรเพิ่มโทษปรับ เป็น 3 ระดับ กล่าวคือ เมื่อกระทำความผิดครั้งที่ 1 ปรับไม่เกิน 25,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 2 ปรับไม่เกิน 25,100-50,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 3 ปรับไม่เกิน 50,100-100,000 บาท และหากเป็นการกระทำความผิดที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้มีโทษปรับ 250,000 บาท

2) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ดังนี้

(1) ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ

(2) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา

หรือระงับเหตุรำคาญ

(3) ไม่กระทำการชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

(4) ไม่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(5) กรณีที่ขัดคำสั่ง ห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่เอกชน ที่เกิดเหตุรำคาญ ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ

(6) ไม่ยินยอมให้ยึด หรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลาย มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 74 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 3 กลุ่ม เห็นด้วย โดย กลุ่มเฉพาะที่ 1 และกลุ่มเฉพาะที่ 4 มีข้อเสนอแนะว่า สมควรเพิ่มโทษให้หนักขึ้นกรณีกระทำความผิดซ้ำ ยกเว้นกลุ่มเฉพาะที่ 2 ที่ไม่เห็นด้วย โดยมีความคิดเห็นว่า สมควรเพิ่มโทษปรับเป็น 3 ระดับ กล่าวคือ เมื่อกระทำความผิดครั้งที่ 1 ปรับไม่เกิน 25,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 2 ปรับไม่เกิน 25,100-

50,000 บาท กระทบความผิดครั้งที่ 3 ปรับไม่เกิน 50,100-100,000 บาท และหากเป็นการกระทำ ความผิดที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้มีโทษปรับ 250,000 บาท

3) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยหากผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบ กิจการที่เป็นอันตราย ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ โทษปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

4) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ผู้ใดฝ่าฝืน ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญ หาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วย ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ที่เป็นอันตราย ผู้ใดฝ่าฝืน ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบ แทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะ พบว่า ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม ต่างเห็น สอดคล้องต้องกันว่า การให้ความคุ้มครองชุมชนเรื่องเหตุรำคาญในท้องถิ่นถือเป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้น จึงควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบุคลากรที่เกี่ยวข้องรวมถึงประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปมีอำนาจหน้าที่ในการให้ ความคุ้มครองต่อชุมชนในท้องถิ่น เป็นหลัก

คำตอบที่ได้จากการทำ Co-design ของประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม มีคำตอบที่ เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าในประเด็นรูปแบบขององค์กรระดับท้องถิ่นในการบังคับใช้เหตุรำคาญ ว่าควรเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะ จะต้องมีการบริการสาธารณสุขของคนในชุมชน กระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่ของเขตจังหวัด โดยมีกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขที่จะร่วมกันบังคับใช้ กฎหมายฉบับนี้ตามที่บัญญัติมาตรา 25 ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กับ การกำหนดให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตาม และเพื่อให้ประชาชนในชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุ รำคาญได้รู้ถึงสิทธิที่จะได้รับและการดำเนินการเพื่อให้มีการระงับเหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ในการพิจารณารับเรื่องราวร้องทุกข์ ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบความ รุนแรงของเหตุรำคาญและสภาพผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุรำคาญ ตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุรำคาญ ตรวจสอบประเภทของกิจการ

ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเหตุรำคาญ ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยสามารถขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลา ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการ ตามมาตรา 26 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ โดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเหตุรำคาญดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเหตุรำคาญ แจ้งผลดำเนินการต่อผู้ร้องเรียน ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่น ต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น หรือ ใน กรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือใน กรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดในสถานที่เอกชน

คำตอบที่ได้จากการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มนี้จะเห็นได้ว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความเห็นในแนวเดียวกัน แต่บางประเด็นก็มีความเห็นแตกต่างกัน (ดูตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co-Design ของกลุ่มเฉพาะ

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
1. รูปแบบขององค์กรระดับท้องถิ่น ในการบังคับใช้เหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
- หน่วยงานในสังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) คือ กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	✓	x	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
2. ประเภทความผิดฐานก่อเหตุ รำคาญ ตามมาตรา 25 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือ เถ่า หรือสถานที่อื่นใด	✓	✓	✓	✓
(1) ตั้งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก	✓	✓	✓	✓
(2) มีการสะสมหรือหมักหมม สิ่งของมีการเหม็นสิ่งใด	✓	✓	✓	✓
(3) เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือ ละอองสารเป็นพิษหรือเป็นหรือ น่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำ	✓	✓	✓	✓
2) การเลี้ยงสัตว์	✓	✓	✓	✓
(1) ในที่หรือโดยวิธีใด	✓	✓	✓	✓
(2) มีจำนวนเกินสมควร	✓	✓	✓	✓
(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือ สัตว์ โรงงานหรือสถานที่ ประกอบการใด	✓	✓	✓	✓
(1) ไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
(2) การควบคุมสารเป็นพิษหรือ มีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจาก กลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษ อย่างพอเพียง	✓	✓	✓	✓
(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
4) การกระทำใด ๆ				
(1) เป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือนฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด	✓	✓	✓	✓
(2) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	✓	✓	✓	✓
3. อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น				
1) รับเรื่องราวร้องทุกข์	✓	✓	✓	✓
2) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง	✓	✓	✓	✓
3) ตรวจสอบความรุนแรงของเหตุ รำคาญและสภาพผลกระทบ ต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ ใกล้ที่เกิดเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
4) ตรวจสอบสถานะของ ผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้ เกิดเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
5) ตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
6) ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
7) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสอบสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
8) ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสอบสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลา	✓	✓	✓	✓
10) ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการ ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
11) ดำเนินการระงับเหตุรำคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
12) ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับ ผู้ประกอบการกรณี เกิดเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
13) แจกผลดำเนินการต่อ ผู้ร้องเรียน	✓	✓	✓	✓
14) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อ การบังคับใช้เหตุรำคาญตาม กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	✓	✓	✓	✓
15) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของ ประชาชน เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายใน กรณีจำเป็น	✓	✓	✓	✓
กรณีที่เกิดเหตุรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
1) ต้องพิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้น ยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิด อันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพ หรือไม่ถ้าเป็นอันตรายอย่าง ร้ายแรง	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของประชาชนต่อไป แล้วคิด ค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อเหตุ รำคาญนั้น	✓	✓	✓	✓
3) เปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดี ทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจ ในมาตรา 85 วรรค 3 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
4) หากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสีย ค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ก็ฟ้องเรียกค่าใช้จ่ายทาง ศาลได้	✓	✓	✓	✓
กรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดใน สถานที่เอกชน	✓	✓	✓	✓
1) พิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคง เกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่าง ร้ายแรง ต่อสุขภาพหรือไม่	✓	✓	✓	✓
2) หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการ แก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือ ผู้ครอบครองสถานที่นั้น	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
3) ดำเนินการลงโทษ โดย การเปรียบเทียบปรับ หรือ ดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจในมาตรา 85 วรรค 3 แห่ง พระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
4) หากผู้ที่ก่อเหตุ ไม่ยินยอมเสีย ค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้ด้วย	✓	✓	✓	✓
4. เจ้าพนักงานสาธารณสุข				
1) ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพและ จิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบ จากเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
2) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบข้อเท็จจริงและออก คำสั่งกรณีพบว่ามีการปฏิบัติไม่ ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนด ท้องถิ่น เพื่อให้แก้ไขปรับปรุงให้ ถูกต้องตามมาตรา 46 วรรค 1 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
3) กรณีที่พบว่าจะเป็อันตราย ร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน โดยส่วนรวม ซึ่งสมควรจะ ดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มี อำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการ แก้ไข หรือระงับเหตุนั้นได้ แล้ว แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา 46 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.2535 ให้เจ้า พนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตาม มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.2535 ดังนี้	✓	✓	✓	✓
(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มา ให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือ ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่ง เอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา	✓	✓	✓	✓
(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลา ทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุม ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
ท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถาม ข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรอง การแจ้ง หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคารหรือสถานที่นั้น				
(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบ อนุญาตหรือหนังสือรับรอง การแจ้ง หรือตามข้อกำหนดของ ท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓
(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของ ใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจาก อาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็น ปริมาณตามสมควร เพื่อเป็น ตัวอย่างในการตรวจสอบตาม ความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา	✓	✓	✓	✓
5. สิทธิของผู้เสียหายจากเหตุ รำคาญ	✓	✓	✓	✓
1) ร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไข หรือระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
2) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข ตรวจสอบสภาพ กายและจิตใจจาก ผลกระทบที่ได้รับจากเหตุ รำคาญ	✓	✓	✓	✓
3) กรณีที่คำสั่งใด ที่ผู้รับคำสั่งมี สิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ในกรณีของเหตุ รำคาญ ซึ่งกฎหมายสาธารณสุข กำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับแต่ วันที่ได้รับคำสั่งนั้น ตามมาตรา 66 แห่ง พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	x	✓	✓
6. หน้าที่ของผู้ก่อเหตุรำคาญ				
1) มีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อ บรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
2) มีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อ บรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
3) มีหน้าที่ชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
4) มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ อุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
5) ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดง ใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็น ได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ	✓	✓	✓	✓
6) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูก ทำลาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับ ใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน	✓	✓	✓	✓
7. ความรับผิดชอบ				
กรณีผู้ก่อเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
1) เมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	✓	x	✓	✓
2) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้า พนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงาน สาธารณสุข ดังนี้	✓	✓	✓	✓
(1) ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
(2) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับ เหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
(3) ไม่กระทำการชดใช้และ เยียวยา ความเสียหายจากเหตุ รำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจาก เหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
(4) ไม่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ อุปกรณ์หรือการดำเนินการใด ที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
(5) กรณีที่ขัดคำสั่ง ห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่เอกชน ที่เกิดเหตุรำคาญ ที่เป็นอันตราย อย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
(6) ไม่ยินยอมให้ยึด หรืออายัด สิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิด อันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลาย	✓	✓	✓	✓
มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือ ปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 74 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	x	✓	✓
กรณีความรับผิดชอบเกี่ยวกับ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ที่เป็นอันตราย	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุร้ายกาจ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ 1	กลุ่มเฉพาะ 2	กลุ่มเฉพาะ 3	กลุ่มเฉพาะ 4
1) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบ กิจการที่เป็นอันตราย จะต้องแสดง ใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหาก ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลา ที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท	✓	✓	✓	✓
2) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายจะต้องแสดง ใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหาก ผู้ใดฝ่าฝืนในกรณีอื่นเนื่องจาก ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้า ร้อยบาท	✓	✓	✓	✓

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่ 2 นักวิชาการและนักกฎหมาย

กลุ่มที่ 3 ภาคธุรกิจเอกชน

กลุ่มที่ 4 ประชาชน

1.5 ผลการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มผสม

ช่วงบ่าย เป็นการจัดทำ Co-Design สำหรับกลุ่มผสม การร่วมกันปรึกษาหารือและอภิปรายในกลุ่มใช้เวลาดำเนินการประมาณ 2 ชั่วโมง การดำเนินการเช่นเดียวกับกลุ่มเฉพาะในช่วงเช้า

ประชากรกลุ่มผสมที่มาจากการนำเอาประชากรกลุ่มเฉพาะกลุ่มละ 1 คน มารวมกันเป็น 4 กลุ่ม จะทำให้เกิดความหลากหลาย ซึ่งหากนำเอาประเด็นในการทำ Co-Design เดียวกับประชากรกลุ่มเฉพาะจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนตามประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะมีความคิดเห็นที่คล้ายตามกันหรือขัดแย้งกันก็ได้ แต่ก็ต้องมีคำตอบที่เป็นมติร่วมกันของกลุ่ม (ดังภาพประกอบที่ 5.6 กลุ่มผสมร่วมปรึกษาหารือ และอภิปราย)

ภาพประกอบที่ 5.6 กลุ่มผสมร่วมปรึกษาหารือ และอภิปราย

กลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม ภายหลังจากร่วมปรึกษาหารือและอภิปรายร่วมกันแล้ว ได้กลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่มที่จะทำหน้าที่นำเสนอหรือรายงานผลจากข้อตกลงของกลุ่ม (ดังภาพประกอบที่ 5.7 กลุ่มผสมอภิปรายในการร่วมออกแบบ Co-Design)

ภาพประกอบที่ 5.7 การนำเสนอผลของกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม

เนื่องจากการร่วมออกแบบ Co-Design ประชากรกลุ่มผสม มีประเด็นในการร่วมออกแบบเป็นประเด็นเดียวกันกับการร่วมออกแบบในช่วงเช้าของกลุ่มเฉพาะ ผลของคำตอบที่ได้จากการร่วมออกแบบ Co-Design ประชากรกลุ่มเฉพาะ จึงมีความเห็นที่คล้ายคลึงกับการร่วมออกแบบในช่วงเช้าของกลุ่มเฉพาะแต่ก็มีส่วนที่แตกต่างเล็กน้อย ดังนี้

ประเด็นที่ 1 รูปแบบขององค์กรระดับท้องถิ่นในการบังคับใช้เหตุรำคาญ

หน่วยงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) คือ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยให้ หน่วยงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) คือ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เพราะมีความใกล้ชิดกับคนในชุมชนมากที่สุด

ทั้งนี้ประชากรกลุ่มผสม 1 ได้มีคำแนะนำเพิ่มเติมว่า ทางด้านการเกษตรนั้นจะต้องมีการทำบ่อบำบัด เพื่อช่วยเหลือประชาชนและ กระบวนการเยียวยาเมื่อได้รับเหตุรำคาญ และขอให้มีการเพิ่มเติมหน่วยงานอื่นที่สามารถนำเอาอุปกรณ์ที่เป็นตัวชี้วัดมาใช้กับเรื่องเหตุรำคาญได้เช่น กรมอุตสาหกรรม กรมโรงงาน หรือกรมควบคุมมลพิษ เป็นต้น

กลุ่มผสม 2 มีคำแนะนำเพิ่มเติมว่า หน่วยงานในการเข้าไปดูแลเหตุรำคาญควรเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการพิจารณาว่าองค์กรนี้อาจไม่กล้าเข้าไปแก้ไขจัดการปัญหา หากเจอกับโรงงานที่มีขนาดใหญ่เนื่องจากกลัวจะถูกฟ้องกลับ ควรมีโอกาสหน่วยงานเข้าไปช่วยเหลือในบางกรณี

ข้อเสนอแนะ ขอเพิ่มหน่วยงานร่วมตรวจสอบ เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด สาธารณสุข ของส่วนภูมิภาค ศูนย์ควบคุมมลพิษส่วนภูมิภาค และเจ้าพนักงานปกครอง

กลุ่มผสม 3 มีคำแนะนำเพิ่มเติมว่า ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามาดูแลจัดการปัญหาเหตุรำคาญเพราะอยู่ใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด

กลุ่มผสม 4 มีคำแนะนำเพิ่มเติมว่า การจะให้หน่วยงานใดเข้ามารับหน้าที่ในการดูแลจัดการเหตุรำคาญจะต้องเพิ่มบุคลากรเข้าไป และเพิ่มคณะกรรมการตรวจสอบในการบังคับใช้เหตุรำคาญโดยอาจจะมีทั้งภาครัฐ เอกชน หรือผู้นำชุมชน

ประเด็นที่ 2 ประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามมาตรา 25 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใด

(1) ตั้งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก

(2) มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเหม็นสิ่งใด

(3) เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษหรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์

พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัย ขอให้ผู้วิจัยพิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้

กลุ่มผสม 1 ควรให้ความสำคัญกับคุณภาพน้ำ แหล่งน้ำและการบำบัดน้ำ คุณภาพน้ำว่าเป็นเหตุรำคาญหรือไม่หากมีกลิ่น หรือสีในน้ำเปลี่ยนก็ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญและให้มีการบำบัดให้เป็นไปตามมาตรฐาน

กลุ่มผสม 2 หากมีการทำตัวชี้วัดสำหรับเหตุรำคาญจะสามารถสร้างขอบเขตการตรวจสอบของตัวชี้วัดในเรื่องนี้ได้โดยประเมินว่าค่าน้ำเท่าไรจึงจะถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

กลุ่มผสม 3 แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใดตั้งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเหม็นสิ่งใดอัน เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษหรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

กลุ่มผสม 4 การมีบ่อบำบัดจะต้องตั้งในบริเวณที่เหมาะสมและไม่สร้างความรำคาญให้แก่ชุมชน

2) การเลี้ยงสัตว์

(1) ในที่หรือโดยวิธีใด

(2) มีจำนวนเกินสมควร

(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัย และมีคำแนะนำเหมือนดังเช่นกลุ่มประชากรเฉพาะในช่วงเช้า โดยให้เพิ่มเติม ดังนี้

กลุ่มผสม 1 การที่จะให้มีคำสั่งทางปกครองเพื่อควบคุมเรื่องการเลี้ยงสัตว์ หากทำ ความเดือดร้อนและเป็นเหตุให้เกิดความรำคาญ ปัจจุบันนั้นให้สามารถเลี้ยงสุนัขได้ไม่เกิน 5 ตัว ซึ่งบางรายมีการเลี้ยงที่เกินกว่านั้น โดยเจ้าพนักงานเทศบาลบ้านสวน จังหวัดชลบุรี ให้ความคิดเห็น ดังกล่าวว่า ประชาชนก็ไม่อยากนำไปปล่อยวัด

ข้อเสนอแนะ อยากให้มีศูนย์พักเลี้ยงสุนัขและแมว ในเขตพื้นที่ เพื่อดูแลการทำหมันและฉีดวัคซีน

กลุ่มผสม 2 หากมีการควบคุมเพื่อไม่ให้สัตว์เลี้ยงก่อความวุ่นวายควรมีมาตรการและการแก้ไขปัญหาระหว่างประชาชนเช่นเรื่อง สุนัขกัดไก่ เป็นต้น จะต้องสร้างมาตรฐานความรู้เรื่องการเลี้ยงสัตว์เพื่อไม่ปล่อยให้สัตว์ไปสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

กลุ่มผสม 3 การเลี้ยงสัตว์ ในที่หรือโดยวิธีใด หากว่ามีจำนวนเกินสมควร จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพย่อมส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสร้างความรำคาญแก่ชุมชนใกล้เคียง เช่นกรณี สุนัขตัวเดียวหรือหลายตัวที่ส่งเสียงดังย่อมสร้างความรำคาญ

กลุ่มผสม 4 ควรมีการแก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหาการเลี้ยงสัตว์โดยให้มีการควบคุมจำนวนตามสมควร

3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใด

(1) ไม่มีการระบายอากาศระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล

(2) การควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียง

(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัย และได้มีคำแนะนำเพิ่มเติมดังนี้

กลุ่มผสม 1 กลิ่นเป็นสิ่งที่ตรวจสอบได้ยากเพราะไม่มีอุปกรณ์ใดมาเป็นตัวชี้วัดได้ เพียงแต่เมื่อคนหลาย ๆ คนกล่าวในสิ่งเดียวกันว่าบริเวณนั้น ๆ มีกลิ่นเหม็นย่อมสามารถตีความได้แบบนั้น

ข้อเสนอแนะ ให้มีคณะกรรมการดมกลิ่นของท้องถิ่นเพื่อเมื่อเจอกลิ่นเหม็นจะสามารถตรวจสอบและให้ความเห็นได้

กลุ่มผสม 2 การที่หน่วยงานอื่นมีตัวชี้วัดค่ามลพิษต่าง ๆ ย่อมทำให้ชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ดังนั้นแล้ว จึงอยากจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมแจกเช่นหน่วยงานอื่น ๆ เช่น มาบตาพุดเป็นเทศบาลนคร ซึ่งดูแลเขตพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุรำคาญการเข้าไปตรวจสอบจะต้องมีขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ซึ่งมองว่าอาจจะเป็นเรื่องอิทธิพลต่าง ๆ ทำให้การตรวจสอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าถึงยาก

กลุ่มผสม 3 อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใด หากไม่มีการระบายอากาศการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล การควบคุมสารเป็นพิษหรือ มีแต่ไม่ได้มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียง จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพย่อมถือว่าเป็นเหตุรำคาญ เช่น กรณีของน้ำเสียที่ปล่อยจากโรงงาน เป็นต้น

กลุ่มผสม 4 ควรมีการควบคุมที่ต้นเหตุในเรื่องอันเกิดจากอาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใด หากไม่มีการระบายอากาศการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล การควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียง จะถือเป็นเหตุรำคาญ

4) การกระทำใด ๆ

(1) เป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือนฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด

(2) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัย และมีคำแนะนำเหมือนดังเช่นกลุ่มประชากรเฉพาะในช่วงเช้า

กลุ่มผสม 1 มีความเห็นว่าให้ครอบคลุมในเรื่องปัญหามลพิษทางเสียงซึ่งยกเว้นในเรื่องเสียงที่เกิดจากการประกอบการ ยกเว้นเสียงที่เกิดจาก มหรสพหรืองานประจำปี

กลุ่มผสม 2 การที่หน่วยงานอื่นมีตัวชี้วัดค่ามลพิษต่าง ๆ ย่อมทำให้ชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ดังนั้นแล้ว จึงอยากจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมแจกเช่นหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ในกฎหมายแรงงาน มีประกาศกระทรวงเรื่องตัวชี้วัดค่า แสง เสียง และความดัง เป็นต้น

กลุ่มผสม 3 การกระทำใด ๆ ที่เป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือนฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ถือเป็นเหตุรำคาญเช่นกรณี ที่ห้างหรือร้านค้าเปิดป้ายไฟขนาดใหญ่เวลากลางคืน ย่อมส่งผลให้ที่ต้องการพักผ่อนไม่สามารถหลับได้เพราะแสงสว่างรบกวนการนอน เป็นต้น

กลุ่มผสม 4 เหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือนฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด ถือเป็นเหตุรำคาญ

5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 2 กลุ่ม คือกลุ่มผสมที่ 3 และกลุ่มผสมที่ 4 เห็นด้วยกับผู้วิจัย โดยกลุ่มผสมที่ 1 และกลุ่มผสมที่ 2 ไม่เห็นด้วย โดยมีความเห็นดังนี้

กลุ่มผสม 1 ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัยที่ควรให้มีการกำหนดเพิ่มเติมในราชกิจจานุเบกษาโดยรัฐมนตรีโดยมีความคิดเห็นว่า เพื่อในกรณีที่มีเหตุเดือดร้อนรำคาญ จะไม่ทันการควรให้อำนาจท้องถิ่นกำหนดกฎเกณฑ์กันเองเพื่อความรวดเร็ว

กลุ่มผสม 2 ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัย ขอเสนอให้ตัดคำว่า รัฐมนตรีออกเนื่องจากหากกรณีที่รัฐมนตรีไม่ได้กำหนดในประกาศก็จะไม่สามารถเพิ่มเติมเหตุรำคาญต่าง ๆ ได้โดยง่าย โดยมีความคิดเห็นว่า ให้สิทธิและอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นในการเข้าไปตั้งเกณฑ์ในการกำหนดเหตุรำคาญในพื้นที่ของแต่ละพื้นที่

ซึ่งตามความเห็นของผู้วิจัยนั้น การเปลี่ยนแปลงอำนาจรัฐมนตรีไม่อยู่ในส่วนขอบเขตอำนาจของพนักงานท้องถิ่นและการกำหนดเหตุอื่นใดของรัฐมนตรีควรเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ประเด็นที่ 3 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

1) รับเรื่องราวร้องทุกข์

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยควรมีกระบวนการร้องทุกข์ที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มผสม 3 มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ก่อนการรับเรื่อง

2) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยโดยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีกระบวนการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงที่มุ่งเห็นถึงกระบวนการยุติธรรมและไม่ถูกแทรกแซงจากผู้ที่มิมีอิทธิพลในการชุมชนหรือให้มีการเปลี่ยนคณะทำงานเพื่อความเป็นธรรมของประชาชน

3) ตรวจสอบความรุนแรงของเหตุรำคาญและสภาพผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุรำคาญ หรือควรมีกระบวนการตรวจสอบ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยควรมีการตรวจสอบความรุนแรงของเหตุรำคาญและสภาพผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุรำคาญ โดยกลุ่มผสม 1 มีข้อเสนอแนะควรมีการตรวจสอบสุขภาพประจำปี เช่นหากโรงงานที่อยู่ใกล้ชุมชนควรมี

การช่วยเหลือ การกระทำเพื่อสังคมภายในชุมชนเช่น การให้ได้รับการตรวจสอบสุขภาพว่าไม่ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพจากมลพิษของโรงงาน เป็นต้น

4) ตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยซึ่งมีกลุ่มเฉพาะ 2 ให้ข้อเสนอแนะว่าไม่จำเป็นต้องมีหมายตรวจ หมายค้น ก็สามารถเข้าไปตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการได้

5) ตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยโดยกลุ่มเฉพาะ 3 มีข้อเสนอแนะควรมีประเภทที่ต้องควบคุมจัดการและใช้อำนาจตามกฎหมายใดบ้างเข้าไปตรวจสอบ เช่นประเภทอาหารจะต้องมีการควบคุม ขั้นตอนต่าง ๆ ไม่ให้กระทบต่อชุมชนและสุขภาพของผู้อื่น การควบคุมความร้อน ความเย็นจะต้องมีกระบวนการในการจัดการตามประเภทของเหตุรำคาญประเภทนั้น ๆ

6) ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีการ ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยขออนุญาตตรวจสอบใบอนุญาตได้ตามกฎหมายเพื่อตรวจว่าใบอนุญาตนั้นหมดอายุหรือไม่ หรือปลอมแปลงหรือไม่

7) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ โดยกลุ่มผสมที่ 1 เสนอให้มีการตรวจสอบปีละ 1 ครั้ง

8) ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลา

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลาโดยมีกรอบระยะเวลาที่กำหนดตามปัญหาเหตุรำคาญที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชนให้สมควรแก่ระยะเวลาการแก้ไข โดยกลุ่มผสมที่ 3 มีข้อเสนอแนะว่าจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการที่ระงับแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วไม่สร้างความรำคาญซ้ำอีก

10) ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีการตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการโดยกลุ่มผสมที่มีข้อชี้แนะว่า หากจะให้ติดตามผลการดำเนินงานแล้วจะต้องให้ผู้ประกอบการแจ้งการแก้ไขเพราะหากแก้ไขแค่เพียงพอให้ผ่านการตรวจสอบแต่ยังไม่สามารถแก้ไขงานได้จริงก็ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบนั้น ๆ

11) ดำเนินการระงับเหตุรำคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญ
ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ดำเนินการระงับเหตุรำคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะต้องอยู่ในงบประมาณและกระบวนการที่แก้ไขได้ มีการตรวจสอบว่าไม่มีการกลั่นแกล้งเพื่อให้ผู้กระทำผิดสามารถจัดการแก้ไขได้ตามความเหมาะสม

12) ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเหตุรำคาญโดยกลุ่มผสมที่มีข้อชี้แนะว่า การที่ชุมชนจะต้องอยู่กับโรงงานก็เป็นลักษณะพึ่งพาอาศัย เพราะบางส่วนต้องทำงานในโรงงานแต่ถ้ามีการทะเลาะกันย่อมส่งผลให้ชุมชนเกิดความแตกแยก

13) แจ้งผลดำเนินการต่อผู้ร้องเรียน

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้แจ้งผลดำเนินการต่อผู้ร้องเรียนโดยกลุ่มผสมที่มีข้อชี้แนะว่า ผู้ที่ถูกร้องเรียนจะต้องเข้าใจขั้นตอนและกระบวนการในการแก้ไขปัญหา หากไม่มีการแจ้งผลจะทำให้ผู้ร้องเรียนไม่ทราบความคืบหน้าและมองว่าการดำเนินการแก้ไขไม่เป็นผลและตนยังอาจได้รับผลกระทบอยู่

14) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

15) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยยึดหรืออาศัยสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

กรณีที่เกิดรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

- 1) ต้องพิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือไม่ถ้าเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง
- 2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนต่อไป แล้วคิดค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อเหตุรำคาญนั้น
- 3) เปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี
- 4) หากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่น ก็ฟ้องเรียกค่าใช้จ่ายทางศาลได้

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกรณีที่เกิดรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะต้องมีการตามกรณีที่เกิดรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น พิจารณาได้ตามข้อ 1-4 ที่ระบุไว้ข้างต้น

กรณีที่เกิดรำคาญนั้นเกิดในสถานที่เอกชน

- 1) พิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือไม่
- 2) หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานทีนั้น
- 3) ดำเนินการลงโทษ โดยการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี
- 4) หากผู้ที่ก่อเหตุ ไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้ด้วย

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีการพิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพหรือไม่โดยหากเกิดในเอกชนจะต้องให้ทางเอกชนดำเนินการแก้ไขแต่ต้องตรวจสอบว่าไม่ได้รับสินบนและปัญหาได้ถูกแก้ไขอย่างถูกต้อง

ประเด็นที่ 4 เจ้าพนักงานสาธารณสุข

- 1) ดำเนินการตรวจสุขภาพกายและจิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้ดำเนินการตรวจสุขภาพกายและจิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญกลุ่มผสม 3 มีข้อเสนอแนะให้ต้องมีการตรวจสอบร่างกายและจิตใจทั้งก่อนและหลังจากมีอาการจากผลกระทบของเหตุรำคาญ

2) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกคำสั่งกรณีที่พบว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อให้ แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา 46 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกคำสั่งกรณีที่พบว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อให้แก้ไขปรับปรุงกลุ่มผสม 3 โดยหากพบว่ามี การกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ยอมทำตามคำสั่งและหรือยังเกิดปัญหาหนักขึ้นๆ ไม่ยอมแก้ไขควร เพิ่มบทลงโทษ

3) กรณีที่พบว่าจะเป็อันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งสมควร จะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไข หรือระงับเหตุ นั้นได้ แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา 46 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ ผู้ประกอบการแก้ไข หรือระงับเหตุ นั้นได้ ทันทีแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบว่าประชาชน ยังคงได้รับปัญหา โดยทำคำร้องเรียน เพื่อเร่งแก้ปัญหา หรือเร่งรัดให้ทั้งหน่วยงานและสถาน ประกอบการใด ๆ ที่สร้างปัญหา ช่วยกันจัดการ และแจ้งให้ประชาชนทราบ

4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ดังนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็น หนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตาม พระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือ หลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตาม เงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตาม พระราชบัญญัตินี้

(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยโดยมีความเห็นว่า เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามที่ระบุไว้ในข้อ 1-4

ประเด็นที่ 5 สิทธิของผู้เสียหายจากเหตุรำคาญ

1) ร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัย โดยแต่ละกลุ่มผสมมีข้อเสนอแนะที่แตกต่างกัน ดังนี้

กลุ่มผสม 1 โดยมีข้อชี้แนะว่าหากกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีส่วนได้เสียกับผู้กระทำผิดให้มีการเปลี่ยนคณะทำงานเพื่อประโยชน์ต่อผู้ได้รับผลกระทบ

กลุ่มผสม 2 ควรมีข้อตกลง ระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชน เพื่อหาข้อยุติในการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการตัดสินใจ

กลุ่มผสม 3 ให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญโดยจะต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้

กลุ่มผสม 4 ให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญซึ่งอยากให้มีกระบวนการนับจากวันที่ร้องเรียนไม่เกิน 15 วัน นับแต่ได้รับเรื่อง

2) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบสุขภาพ กายและจิตใจจากผลกระทบที่ได้รับจากเหตุรำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัย ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบสุขภาพ กายและจิตใจจากผลกระทบโดยกลุ่มผสมที่ 4 เสนอแนะให้มีการตรวจสอบสุขภาพปีละ 1 ครั้ง และควรมีการตรวจสอบทั้งก่อนและหลังที่จะมีผลกระทบอีกด้วย

3) เรียกร้องให้ผู้ก่อเหตุรำคาญชดใช้และเยียวยาความเสียหาย

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัย เรียกร้องให้ผู้ก่อเหตุรำคาญชดใช้และเยียวยาความเสียหายทั้งกับการเยียวยาความเสียหายต่อร่างกายและจิตใจของผู้ที่ได้รับเหตุรำคาญ

4) กรณีที่คำสั่งใด ที่ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ในกรณีของเหตุรำคาญ ซึ่งกฎหมาย สาธารณสุข กำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น ตามมาตรา 66 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 3 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยโดยให้กำหนดให้ผู้รับ คำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน เฉพาะกลุ่มผสมกลุ่ม 2 ที่ไม่เห็นด้วยโดยเสนอแนะว่าให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์แต่ขอเพิ่มระยะเวลาเป็นภายใน 60 วัน

ประเด็นที่ 6 หน้าที่ของผู้ก่อเหตุรำคาญ

1) มีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุ รำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยให้ผู้ก่อเหตุรำคาญมีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ โดยกลุ่มผสม 1 มีข้อเสนอแนะว่า อยากให้มีการวางหลักประกันความเสียหายเนื่องจากประชาชนอาจไม่สามารถ ติดตามเอาค่าเสียหายได้เมื่อคดีถึงที่สุด เพื่อประโยชน์ในการบังคับทางทรัพย์สิน ในการบังคับเอา ค่าเสียหาย

2) มีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุ รำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยให้ผู้ก่อเหตุรำคาญมีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ

3) มีหน้าที่ชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุ รำคาญ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยให้ มีหน้าที่ชดใช้และ เยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

4) มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยให้มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไข เครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

5) ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยให้ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย

6) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวัน

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน

ประเด็นที่ 7 ความรับผิดชอบ

กรณีผู้ก่อเหตุรำคาญ

1) เมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 3 กลุ่ม ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัย โดยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

กลุ่มผสม 1 ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัยให้มีโทษปรับและจำคุกแก่ผู้ก่อเหตุรำคาญ โดยขอเสนอให้มีการเพิ่มเติม ให้ปรับแก่ โทษปรับขั้นต่ำ เป็น 100,000 บาท และมีโทษจำคุกเพิ่มเป็น 1 ปี 6 เดือน

กลุ่มผสม 2 ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัยเมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่สมควรเพิ่มโทษเป็นปรับ เป็น 3 ระดับ กล่าวคือ เมื่อกระทำความผิดครั้งที่ 1 ปรับไม่เกิน 25,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 2 ปรับไม่เกิน 25,100-50,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 3 ปรับไม่เกิน 50,100-100,000 บาท และหากเป็นการกระทำความผิดที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้มีโทษปรับ 250,000 บาท

กลุ่มผสม 3 ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัยเมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ปรับ 25,000 บาท และขอเสนอแนะในเรื่องค่าปรับต้องคิดในอัตราที่ก้าวหน้ากับคิดคำนวณจากการผลิตและผลประกอบการของโรงงาน

2) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ดังนี้

(1) ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ

(2) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือ

ระงับเหตุรำคาญ

(3) ไม่กระทำการชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบ

จากเหตุรำคาญ

(4) ไม่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(5) กรณีที่ขัดคำสั่ง ห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่เอกชน ที่เกิดเหตุรำคาญที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ

(6) ไม่ยินยอมให้ยึด หรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลาย

มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 74 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 3 กลุ่ม ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัย โดยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

กลุ่มผสม 1 เสนอแนะโทษปรับขั้นต่ำ เป็น 100,000 บาท และมีโทษจำคุกเพิ่มเป็น 1 ปี 6 เดือน

กลุ่มผสม 2 ข้อเสนอแนะสมควรเพิ่มโทษเป็นปรับ เป็น 3 ระดับ กล่าวคือ เมื่อกระทำความผิดครั้งที่ 1 มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากมีการกระทำความผิดครั้งที่ 2 ปรับไม่เกิน 25,100-50,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 3 ปรับไม่เกิน 50,100-100,000 บาท และหากเป็นการกระทำความผิดที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้มีโทษปรับ 250,000 บาท

กลุ่มผสม 3 ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า เมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ปรับ 25,000 บาท และขอเสนอแนะในเรื่องค่าปรับต้องคิดในอัตราก้าวหน้ากับคิดคำนวณจากการผลิตและผลประกอบการของโรงงาน

3) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 3 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัย ให้ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ โทษปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

กลุ่มผสม 1 ไม่เห็นด้วย เพราะต้องการให้มีการปรับโทษ เป็น 500,000 บาท

4) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ผู้ใดฝ่าฝืน ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

ในประเด็นนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 3 กลุ่ม เห็นด้วยกับผู้วิจัยหากไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท แต่ กลุ่มผสม 1 ไม่เห็นด้วยโดยให้ปรับโทษ เป็น 500,000 บาท

กล่าวโดยสรุปผลจากการทำ คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสม พบว่า ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม CO-design มีคำตอบที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันแต่มีความเห็นที่แตกต่างกันเพียง 2 ประเด็นในเรื่องของความรับผิดชอบคือ (1) ความรับผิดชอบที่ผู้ก่อเหตุรำคาญได้กระทำส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นและ (2) การฝ่าฝืนคำสั่งไม่ปฏิบัติตามเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข จะต้องได้รับโทษปรับหรือจำคุกตามการกระทำและความผิดที่ได้ก่อเหตุรำคาญไว้โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น ๆ ปรับ เป็น 3 ระดับ กล่าวคือ เมื่อกระทำความผิดครั้งที่ 1 ปรับไม่เกิน 25,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 2 ปรับไม่เกิน 25,100-50,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 3 ปรับไม่เกิน 50,100-100,000 บาท และหากเป็นการกระทำความผิดที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้มีโทษปรับ 250,000 บาท

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เป็นกฎหมายที่กระจายอำนาจการบังคับใช้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีบทบัญญัติว่าด้วยเหตุรำคาญอยู่ใน หมวด 5 ดังนั้น เมื่อมีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในชุมชนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนในชุมชนจึงเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ที่เป็นปัญหาต่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ก็คือในส่วนของบทบัญญัติว่าด้วยเหตุรำคาญนั้นกำหนดไว้เพียงเหตุที่ถือว่าเป็นเหตุรำคาญเท่านั้นโดยไม่มีรายละเอียดที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำไปใช้บังคับได้ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีมาตราข้อยกเว้นที่ท้องถิ่นว่าด้วยเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ฉบับนี้ที่จะวางแนวทางการใช้อำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายและเพื่อให้ประชาชนและผู้ประกอบการหรือผู้ที่ทำให้เกิดเหตุรำคาญได้รู้แนวทางการปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่จะจัดทำขึ้นมาดังนั้น จึงเป็นความสำคัญจะต้องปฏิบัติตามดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 4 นั้น กลุ่มผสมทั้งสี่กลุ่มมีความเห็นให้มีขั้นตอนและกระบวนการตามที่กำหนดไว้ในแต่ละประเด็นและเสนอหากจะให้มีการบังคับใช้กฎหมายแล้วก็ต้องมีการจัดทำ "ข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข"เช่นนี้จึงเปรียบเทียบคำตอบจากประชากรกลุ่มเฉพาะกับประชากรกลุ่มผสมดังที่ได้คำตอบมาข้างต้น (ดูตารางที่ 5.2 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co- Design ของกลุ่มผสม)

ตารางที่ 5.2 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co- Design ของกลุ่มผสม

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
1. รูปแบบขององค์กรระดับท้องถิ่น ในการบังคับใช้เหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
- หน่วยงานในสังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) คือ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	✓	✓	✓	✓
2. ประเภทความผิดฐานก่อเหตุ รำคาญ ตามมาตรา 25 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบนํ้า ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือ เถ้า หรือสถานที่อื่นใด	✓	✓	✓	✓
(1) ตั้งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก	✓	✓	✓	✓
(2) มีการสะสมหรือหมักหมม สิ่งของมีการเททิ้งสิ่งใด	✓	✓	✓	✓
(3) เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือ ละอองสารเป็นพิษหรือเป็นหรือ น่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำ	✓	✓	✓	✓
2) การเลี้ยงสัตว์	✓	✓	✓	✓
(1) ในที่หรือโดยวิธีใด	✓	✓	✓	✓
(2) มีจำนวนเกินสมควร	✓	✓	✓	✓
(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือ สัตว์ โรงงานหรือสถานที่ ประกอบการใด	✓	✓	✓	✓
(1) ไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล	✓	✓	✓	✓
(2) การควบคุมสารเป็นพิษหรือ มีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจาก กลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษ อย่างพอเพียง	✓	✓	✓	✓
(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
4) การกระทำใด ๆ				
(1) เป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือนฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด	✓	✓	✓	✓
(2) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	✗	✓	✓	✓
3. อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น				
1) รับเรื่องราวร้องทุกข์	✓	✓	✓	✓
2) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
3) ตรวจสอบความรุนแรงของเหตุรำคาญและสภาพผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงที่เกิดเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
4) ตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
5) ตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
6) ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
7) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสอบสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
8) ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสอบสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลา	✓	✓	✓	✓
10) ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการ ตามมาตรา 26 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
11) ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ โดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถาน ประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญ ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
12) ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับ ผู้ประกอบการกรณี เกิดเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
13) แจกผลดำเนินการต่อ ผู้ร้องเรียน	✓	✓	✓	✓
14) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อ การบังคับใช้เหตุรำคาญตาม กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	✓	✓	✓	✓
15) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของ ประชาชน เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายใน กรณีจำเป็น	✓	✓	✓	✓
กรณี que เหตุรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
1) ต้องพิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้น ยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิด อันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพ หรือไม่ถ้าเป็นอันตรายอย่าง ร้ายแรง	✓	✓	✓	✓
2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของประชาชนต่อไป แล้วคิด ค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อเหตุ รำคาญนั้น	✓	✓	✓	✓
3) เปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดี ทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจ ในมาตรา 85 วรรค 3 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
4) หากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสีย ค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ก็ฟ้องเรียกค่าใช้จ่ายทาง ศาลได้	✓	✓	✓	✓
กรณี que เหตุรำคาญนั้นเกิดใน สถานที่เอกชน				
1) พิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคง เกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่าง ร้ายแรง ต่อสุขภาพหรือไม่	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
2) หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการ แก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือ ผู้ครอบครองสถานที่นั้น	✓	✓	✓	✓
3) ดำเนินการลงโทษ โดย การเปรียบเทียบปรับ หรือ ดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจในมาตรา 85 วรรค 3 แห่ง พระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
4) หากผู้ที่ก่อเหตุ ไม่ยินยอมเสีย ค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้ด้วย	✓	✓	✓	✓
4. เจ้าพนักงานสาธารณสุข				
1) ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพกายและ จิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบ จากเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
2) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบข้อเท็จจริงและออก คำสั่งกรณีพบว่ามีการปฏิบัติไม่ ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนด ท้องถิ่น เพื่อให้แก้ไขปรับปรุงให้	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุร้ายกาจ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
ถูกต้องตามมาตรา 46 วรรค 1 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535				
3) กรณีที่พบว่าจะเป็นอันตราย ร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน โดยส่วนรวม ซึ่งสมควรจะ ดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มี อำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการ แก้ไข หรือระงับเหตุนั้นได้ แล้ว แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา 46 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.2535 ให้เจ้า พนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตาม มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.2535 ดังนี้	✓	✓	✓	✓
(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มา ให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือ ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่ง เอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น	✓	✓	✓	✓
(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓
(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
5. สิทธิของผู้เสียหายจากเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
1) ร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
2) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบสุขภาพ กายและจิตใจจากผลกระทบที่ได้รับจากเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
3) กรณีที่คำสั่งใด ที่ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ในกรณีของเหตุรำคาญ ซึ่งกฎหมายสาธารณสุขกำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น ตามมาตรา 66 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	✓	✓	✓	✓
6. หน้าที่ของผู้ก่อเหตุรำคาญ				
1) มีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
2) มีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
3) มีหน้าที่ชัดเจนและเชี่ยวชาญ ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
4) มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ อุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
5) ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดง ใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็น ได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ	✓	✓	✓	✓
6) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูก ทำลาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับ ใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน	✓	✓	✓	✓
7. ความรับผิดชอบ				
กรณีผู้ก่อเหตุรำคาญ				
1) เมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	✗	✗	✗	✓
2) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้า พนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงาน สาธารณสุข ดังนี้	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
(1) ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
(2) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับ เหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
(3) ไม่กระทำการชดใช้และ เยียวยา ความเสียหายจากเหตุ รำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจาก เหตุรำคาญ	✓	✓	✓	✓
(4) ไม่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ อุปกรณ์หรือการดำเนินการใด ที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
(5) กรณีที่ขัดคำสั่ง ห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่เอกชน ที่เกิดเหตุรำคาญ ที่เป็นอันตราย อย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ	✓	✓	✓	✓
(6) ไม่ยินยอมให้ขีด หรือ อาศัย สิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิด อันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลาย	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มผสม 1	กลุ่มผสม 2	กลุ่มผสม 3	กลุ่มผสม 4
มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือ ปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 74 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	x	x	x	✓
กรณีความรับผิดชอบเกี่ยวกับ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ที่เป็นอันตราย	✓	✓	✓	✓
1) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ที่เป็นอันตราย จะต้องแสดง ใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหากผู้ใด ฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดย เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบ กิจการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองพันห้าร้อยบาท	x	✓	✓	✓
2) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายจะต้องแสดง ใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหาก ผู้ใดฝ่าฝืนในกรณีอันเนื่องมาจาก ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้า ร้อยบาท	x	✓	✓	✓

1.6 การเปรียบเทียบผลการทำ Co - Design ระหว่างกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสม

คำตอบที่ได้จากการทำ Co-Design ของกลุ่มประชากรกลุ่มเฉพาะและประชากรกลุ่มผสม เมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่มนี้ พบว่า ประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มส่วนใหญ่ มีประเด็นคำตอบเหมือนกัน

จากผลของการวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ตามประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อการจัดทำเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ของประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสมตามที่ได้นำเสนอไปแล้วนั้น เมื่อนำเอาคำตอบที่ได้มาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม พบว่าประเด็นส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นบางประเด็นที่มีคำตอบแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

- 1) ความรับผิดชอบที่ผู้ก่อเหตุรำคาญได้กระทำส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นและ
- 2) การฝ่าฝืนคำสั่งไม่ปฏิบัติตามเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข จะต้องได้รับโทษปรับหรือจำคุกตามการกระทำและความผิดที่ได้ก่อเหตุรำคาญไว้โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น ๆ ปรับ เป็น 3 ระดับ กล่าวคือ เมื่อกระทำความผิดครั้งที่ 1 ปรับไม่เกิน 25,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 2 ปรับไม่เกิน 25,100-50,000 บาท กระทำความผิดครั้งที่ 3 ปรับไม่เกิน 50,100-100,000บาท และหากเป็นการกระทำความผิดที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้มีโทษปรับ 250,000 บาท (ดูตารางที่ 5.3 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co - Design ของกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสม)

ตารางที่ 5.3 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co - Design ของกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสม

การบังคับใช้เหตุรำคาญโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
1. รูปแบบขององค์กรระดับท้องถิ่นในการบังคับใช้เหตุรำคาญ	4	4
- หน่วยงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) คือ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	3	4
2. ประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	4	4
1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือ เถ้า หรือสถานที่อื่นใด	4	4
(1) ตั้งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก	4	4

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
(2) มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเททิ้งสิ่งใด	4	4
(3) เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษหรือเป็น หรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำ	4	4
2) การเลี้ยงสัตว์	4	4
(1) ในที่หรือโดยวิธีใด	4	4
(2) มีจำนวนเกินสมควร	4	4
(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ	4	4
3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ ประกอบการใด	4	4
(1) ไม่มีการระบายอากาศระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล	4	4
(2) การควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียง	4	4
(3) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ	4	4
4) การกระทำใด ๆ	4	4
(1) เป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือนฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด	4	4
(2) จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ	4	4
5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	4	3
3. อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น		
1) รับเรื่องราวร้องทุกข์	4	4
2) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง	4	4
3) ตรวจสอบความรุนแรงของเหตุรำคาญและสภาพผลกระทบต่อ ต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุรำคาญ	4	4
4) ตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุ รำคาญ	4	4
5) ตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่า เป็นเหตุรำคาญ	4	4

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
6) ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	4	4
7) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสอบสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ	4	4
8) ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสอบสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	4	4
9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลา	4	4
10) ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ประกอบการตามมาตรา 26 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	4	4
11) ดำเนินการระงับเหตุรำคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ	4	4
12) ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเหตุรำคาญ	4	4
13) แจ้งผลดำเนินการต่อผู้ร้องเรียน	4	4
14) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	4	4
15) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น	4	4
กรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น	4	4
1) ต้องพิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพหรือไม่ถ้าเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง	4	4

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนต่อไป แล้วคิดค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อเหตุรำคาญนั้น	4	4
3) เปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจในมาตรา 85 วรรค 3 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	4	4
4) หากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่น ก็ฟ้องเรียกค่าใช้จ่ายทางศาลได้	4	4
กรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดในสถานที่เอกชน		
1) พิจารณาว่า เหตุรำคาญนั้นยังคงเกิดขึ้น และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพหรือไม่	4	4
2) หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการแก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น	4	4
3) ดำเนินการลงโทษ โดยการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจในมาตรา 85 วรรค 3 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	4	4
4) หากผู้ที่ก่อเหตุ ไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้ด้วย	4	4
4. เจ้าพนักงานสาธารณสุข		
1) ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพและจิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ	4	4
2) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกคำสั่งกรณีที่พบว่ามี การปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อให้แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา 46 วรรค 1 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	4	4

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
3) กรณีที่พบว่าจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน โดยส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไข หรือระงับเหตุนั้นได้ แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามมาตรา 46 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	4	4
4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ดังนี้	4	4
(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา	4	4
(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น	4	4
(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้	4	4
(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา	4	4

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
5. สิทธิของผู้เสียหายจากเหตุรำคาญ		
1) ร้องเรียนเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญ	4	4
2) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสุขภาพ กายและจิตใจจากผลกระทบที่ได้รับจากเหตุรำคาญ	4	4
3) เรียกร้องให้ผู้ก่อเหตุรำคาญชดใช้และเยียวยาความเสียหาย	4	4
4) กรณีที่คำสั่งใด ที่ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ในกรณีของเหตุรำคาญ ซึ่งกฎหมายสาธารณสุข กำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น ตามมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	3	3
6. หน้าที่ของผู้ก่อเหตุรำคาญ		
1) มีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ	4	4
2) มีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ	4	4
3) มีหน้าที่ชดใช้และเยียวยาความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ	4	4
4) มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น	4	4
5) ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ	4	4
6) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน	4	4

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การบังคับใช้เหตุรำคาญโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
7. ความรับผิดชอบ		
กรณีผู้ก่อเหตุรำคาญ		
1) เมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	3	1
2) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ดังนี้	4	4
(1) ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ	4	4
(2) ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ	4	4
(3) ไม่กระทำการชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ	4	4
(4) ไม่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น	4	4
(5) กรณีที่ขัดคำสั่ง ห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่เอกชน ที่เกิดเหตุรำคาญ ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ	4	4
(6) ไม่ยินยอมให้ยึด หรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลาย	4	4
มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 74 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535	3	1
กรณีความรับผิดชอบเกี่ยวกับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย		
1) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย จะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบ	4	3

หากผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท		
2) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายจะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบ หากผู้ใดฝ่าฝืนในกรณีอันเนื่องมาจาก ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท	4	3

2. การเปรียบเทียบประเด็นโครงสร้างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขจากผลการวิจัยกับผลการทำ Co - Design

ประเด็นโครงสร้างกฎหมายที่เป็นข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเหตุรำคาญตาม ที่ได้จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ที่นำมาเป็นประเด็นในการจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co - Design) และได้คำตอบมาจากประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม ดังที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วนั้นเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับร่างคำตอบในประเด็นที่จะนำไปสู่การร่างกฎหมาย ข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขพบว่าประเด็นส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องตรงกันในทิศทางเดียวกัน โดยมีเป้าหมาย คือการสร้างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อให้มีการบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยมีประเด็นโครงสร้างหลักที่เหมือนกัน คือ

1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการบังคับใช้เหตุรำคาญ โดยใช้หน่วยงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา) คือ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการจัดการแก้ไขเหตุรำคาญ เนื่องจาก เป็นองค์กรที่สามารถจัดทำบริการสาธารณะและทำหน้าที่แก้ไขเหตุรำคาญภายในชุมชน

2) ให้มีการกำหนดประเภทความผิดฐานก่อเหตุรำคาญ ตามมาตรา 25 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 โดยให้มีการแยกประเภทความผิดไว้ทั้งหมด 5 ด้าน และให้มีการแยกองค์ประกอบความผิดของเหตุรำคาญให้เห็น โดยชัดเจน

3) ให้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับทราบถึงอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้เหตุรำคาญตามที่ได้วิเคราะห์ไว้เป็นประเด็นต่าง ๆ จะทำให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

4) ให้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เพื่อให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้รับทราบถึงอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้เทศรฎาคาญ จะทำให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

5) ให้มีการกำหนดสิทธิของผู้เสียหายจากเหตุรฎาคาญ เพื่อให้ผู้เสียหายได้รับรู้ถึงสิทธิเมื่อได้รับผลกระทบจากเหตุรฎาคาญ ซึ่งจะสร้างความความเข้าใจให้กับประชาชนได้รับรู้สิทธิของตนเองได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

6) ให้มีการกำหนดหน้าที่ของผู้ก่อเหตุรฎาคาญ เพื่อจะให้ผู้ก่อเหตุได้แก้ไขเหตุรฎาคาญและเยียวยาแก้ไขปัญหาแก่ผู้ที่ได้รับเหตุรฎาคาญ ว่าจะต้องรับผิดชอบแก้ไขปัญหาและเยียวยาผู้เสียหายจากการกระทำของตนเอง

7) ให้มีการกำหนดความรับผิดชอบ เพื่อให้ผู้ซึ่งก่อเหตุรฎาคาญได้รับโทษตามฐานความผิดที่ได้กระทำไว้ ซึ่งจะต้องให้มีการกำหนดโทษสำหรับผู้ก่อเหตุรฎาคาญและโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนใบประกอบกิจการที่เป็นอันตราย

ผลการเปรียบเทียบประเด็นที่เป็นโครงสร้างของข้อบัญญัติท้องถิ่นระหว่างผลการวิจัยตามบทที่ 4 กับผลการมีส่วนร่วมออกแบบซึ่งมีประเด็น โครงสร้างที่สอดคล้องกัน ดังนั้นเมื่อจะจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เทศรฎาคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข จึงกำหนดประเด็น โครงสร้างของข้อบัญญัติท้องถิ่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น แยกเป็น 7 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศรฎาคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข การกำหนดขอบเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมาย อำนาจในการรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และรวมถึงนิยามต่าง ๆ ที่ใช้ในข้อบัญญัตินี้

ประเด็นที่ 2 เหตุรฎาคาญประเภทต่าง ๆ

ประเด็นที่ 3 การกำหนดการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ประเด็นที่ 4 การกำหนดการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ประเด็นที่ 5 สิทธิของผู้ที่ได้รับเหตุรฎาคาญ

ประเด็นที่ 6 หน้าที่ของผู้ที่กระทำให้เกิดเหตุรฎาคาญ ให้มีการแก้ไขปัญหา

ประเด็นที่ 7 ความรับผิดชอบของผู้ที่ได้กระทำผิดเหตุรฎาคาญ

3. การจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศรฎาคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

สำหรับการวิจัยนี้ได้ดำเนินการวิจัยจนกระทั่งได้ประเด็นอันเป็นสาระสำคัญของการบังคับใช้เทศรฎาคาญแล้วจึงนำมาจัดทำเป็นร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การดำเนินการรับ

ฟังความคิดเห็น (Hearing) จากประชากรซึ่งเกี่ยวข้องให้วิพากษ์พร้อมให้ข้อเสนอแนะที่การวิจัยจะได้นำไปปรับแก้ให้เป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายในระดับท้องถิ่นที่กำหนดให้มีการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมายในท้องถิ่น ในการจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นถือเป็นการจัดทำกฎหมาย แม้จะเป็นระดับท้องถิ่นก็ตาม การวิจัยได้ตรวจสอบความชอบของกฎหมายใน 3 ด้าน คือ

3.1 ความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข มีเนื้อหาสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังนี้

1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 77 วรรคหนึ่ง ‘รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง’ เป็นการกำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และปรับปรุงกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์เพื่อเป็นกฎหมายที่จะบังคับใช้ไม่ก่อให้เกิดภาระกับประชาชนเกินสมควรและเข้าใจกฎหมายได้ง่ายต่อการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง โดยก่อนการตรากฎหมายนั้นจะต้องมีการกำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายให้สอดคล้องกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามที่กำหนดไว้ในวรรคสอง “ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ กฎหมายในรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การทราบบทบัญญัติของกฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป” เพราะฉะนั้นการควบคุมเนื้อหาของร่างกฎหมายที่ใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมายได้เฉพาะกรณีที่เป็น และการกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และระยะเวลาการดำเนินการให้ชัดเจน และกฎหมายต้องกำหนดโทษทางอาญาได้เฉพาะกรณีที่

ร้ายแรง ตามที่กำหนดไว้ใน วรรคสาม “รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมาย เฉพาะกรณีที่เป็น ฟังกำหนด หลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาใน การดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญา เฉพาะความผิดร้ายแรง”

2) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 65 บัญญัติว่า “รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อ ใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดัน ร่วมกันนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว” ซึ่งเป็นการกำหนดให้รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็น เป้าหมายในการพัฒนาประเทศระยะยาว สอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศต้องดำเนินการเพื่อ ความสงบสุข เป็นธรรม และใน โอกาสที่ขัดแย้งกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ ตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 257 บัญญัติว่า “การปฏิรูปประเทศตามหมวดนี้ต้องดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้ (2) สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ” และต้อง ดำเนินการปฏิรูปในด้านกฎหมายให้มีกลไกในการดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือ ข้อบังคับต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิรูป ด้านกฎหมาย ที่กำหนดไว้ในมาตรา 258 บัญญัติว่า “ให้การดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้ ก. ด้านกฎหมาย (1) มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือ ข้อบังคับต่าง ๆ ...”

ดังนั้น การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุนิติความตามกฎหมายว่าด้วย การสาธารณสุขฉบับนี้จึงสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญที่มุ่งคุ้มครองคุณภาพชีวิตที่ดี ของชุมชน และกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องมีการดำเนินการในการบังคับใช้เหตุนิติความ ที่จะประโยชน์ต่อชุมชน

3.2 ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561 - พ.ศ.2580) ฉบับวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2560 ในส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ข้อ 4.7.1 ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง ปรับเปลี่ยนบทบาทของภาครัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวก กำหนดกติกาในการแข่งขันให้เกิด ความเป็นธรรมแก่การดำเนินธุรกิจทั้งในธุรกิจทั่วไปและธุรกิจเฉพาะ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการผลิต การค้า การบริการ และสามารถ อำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค โดยเฉพาะการปรับปรุงแก้ไขและยกเลิกกฎหมายต่าง ๆ ให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม

เอื้ออำนวยต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การพัฒนาประเทศ การให้บริการประชาชน การประกอบธุรกิจ การแข่งขันระหว่างประเทศ สอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้ง การสร้างการรับรู้และความเข้าใจในข้อกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียม

จากยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าวเมื่อพิจารณาการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เป็นกฎหมายที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ประกอบกับการให้ชุมชนในท้องถิ่นได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เหตุรำคาญในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเฉพาะในการบังคับใช้จึงเท่ากับเป็นการสร้างหลักประกันในการคุ้มครองคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่คนในชุมชนและจะทำให้สถานการณ์เกี่ยวกับการแก้ไขเหตุรำคาญดีขึ้น จึงมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

3.3 การตรวจสอบหลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ.2562

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายเป็นกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้คือ “โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย การตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน หลักเกณฑ์การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบการพิจารณาคดี การพิจารณาคดี เพื่อให้การตรากฎหมายเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบ ไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายภายหลังเมื่อกฎหมายมีผลบังคับแล้วเพื่อจัดทำ ออกแบบกฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และการเข้าถึงบทบัญญัติของกฎหมายของประชาชน ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา 77 ประกอบกับมาตรา 258 ค.ด้านกฎหมาย (1) และ (3) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

การจัดทำกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ.2562 เพื่อตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายตามหมวด 3 การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมาย มาตรา 21 บัญญัติว่าให้หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบและพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ 9 ด้าน

1) ต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยในกรณีที่เป็นการจัดทำร่างพระราชบัญญัติหรือประมวลกฎหมายต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วย

การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุนำตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขมีเนื้อหาสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3.1

2) ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - พ.ศ.2580)

การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุนำตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขมีเนื้อหาสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - พ.ศ.2580) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3.2

3) ต้องสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุนำตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการบังคับใช้เหตุนำไว้อย่างชัดเจน ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมต่อประชาชนผู้ถูกละเมิดต่อสิทธิของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุนำเพื่อให้มีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพภายใต้หลักนิติธรรม ตามหลักธรรมาภิบาลของกรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Framework) ในหลักการประสิทธิภาพและหลักนิติธรรม

4) การยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการก่อกวนประชาชน

การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับนี้ เป็นการจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เหตุนำฉบับใหม่ทั้งหมดเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตที่ดีของประชาชน โดยมีเป้าหมายให้ชุมชนเข้าถึงบริการสาธารณสุขด้านการจัดการเหตุนำให้ได้อย่างสะดวกและได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็ว จึงไม่มีลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร ในทางกลับกัน ในข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุนำตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขถือเป็นกฎหมายที่บัญญัติให้มีความชัดเจนในการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบังคับใช้เหตุนำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความรวดเร็ว ชัดเจน และเป็นการอำนวยความสะดวกให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างมีความเสมอภาค

5) ไม่ใช่ระบบอนุญาต เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของประเทศชาติหรือประชาชนหรือมีกรณีจำเป็นไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่จำเป็นต้องมีระบบอนุญาต

การกำหนดระยะเวลาหรือขั้นตอนในการพิจารณาขึ้นคำขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงหลักการและสาระสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

การจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาญไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใด ๆ กับระบบอนุญาตจึงไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ข้อนี้

6) ไม่ใช่ระบบคณะกรรมการ เว้นแต่เพื่อกำหนดนโยบาย หรือกำกับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์หรือเพื่อการอื่นที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่น่าระบบคณะกรรมการมาใช้ ให้ระบุให้ชัดเจนด้วยว่ามติของคณะกรรมการผูกพันหน่วยงานที่มีผู้แทนเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งด้วย

การจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาญที่ไม่ได้มีการใช้ระบบคณะกรรมการมาใช้ในการบังคับใช้เทศราคาญ

7) การมีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจให้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นสาระสำคัญไว้ในร่างกฎหมายให้ชัดเจน

การจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาญที่ไม่มีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง

8) การกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดใด ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) การกระทำนั้นต้องกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม

(2) เป็นกรณีไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมาย

การจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาญเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้เทศราคาญ ซึ่งการก่อเหตุรบกวนเป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน เพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายไว้ จึงเป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้น

9) หลักเกณฑ์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ยังไม่ปรากฏถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนด

จากการตรวจสอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาญนั้น พบว่าการจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาญมีความ

สอดคล้องตามหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายเพื่อตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายทั้ง 9 ข้อ แต่อย่างไร

4. ข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายการสาธารณสุข

เหตุรำคาญเป็นสิ่งที่ทำให้ชุมชนได้รับความเดือดร้อนรำคาญและทำให้เสียสุขภาพทางร่างกาย และทางจิตใจ ดังนั้นพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 จึงกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมผู้ก่อเหตุรำคาญแต่ ที่เป็นปัญหาคือยังไม่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่จะสร้างความมั่นใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมายกับผู้ก่อเหตุรำคาญได้ และเพื่อประโยชน์กับประชาชนที่จะได้รับรู้สิทธิเมื่อได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ โดยโครงสร้างที่ได้จัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบนี้ได้ผ่านกระบวนการวิจัยวิทยการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการทบทวนวรรณกรรม การสัมภาษณ์เชิงลึก จนกระทั่งสุดท้ายในการให้ประชากรร่วมออกแบบ (Co - Design) และหลังจากที่วิเคราะห์แล้วจะได้ข้อสรุป โครงสร้างการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ซึ่งเป็นการจัดทำกฎหมายใหม่เพื่อให้เป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข โดยมีประเด็นเนื้อหาของสาระที่นำมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติที่มาจากคำตอบจากผลการวิจัย

4.1 โครงสร้างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

การบังคับใช้เหตุรำคาญยังไม่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นรองรับไว้ ดังนั้นจึงเป็นการจัดทำกฎหมายใหม่เพื่อให้เป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญ

ข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแยกเป็น 7 หมวด ซึ่งมีข้อบัญญัติ 19 ข้อ ดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป	(ข้อ 1 – ข้อ 4)
หมวด 2 เหตุรำคาญ	(ข้อ 5 – ข้อ 9)
หมวด 3 อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น	(ข้อ 10 – ข้อ 12)
หมวด 4 อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข	(ข้อ 13)
หมวด 5 ผู้ได้รับเหตุรำคาญ	(ข้อ 15)
หมวด 6 หน้าที่ผู้ก่อเหตุรำคาญ	(ข้อ 16)
หมวด 7 ความรับผิดชอบ	(ข้อ 17 – ข้อ 19)

ตารางที่ 5.4 ข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศร้าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ....พร้อมหลักการและเหตุผล

ข้อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศร้าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	หมวด 1 บททั่วไป	
1	ข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศร้าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	<p>เพื่อเป็นการจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นและกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่และประชาชนผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดในการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ - ทฤษฎีรัฐและอำนาจรัฐ
2	ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น... เมื่อได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเปิดเผย	<p>เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับรู้ถึงการมีกฎหมายท้องถิ่นตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักนิติรัฐ - หลักการแบ่งแยกอำนาจ
3	ให้นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล นายกองค์กรการบริหารส่วนตำบลสำหรับเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา รักษาการตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนี้และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนี้	<p>เป็นกฎหมายท้องถิ่นจึงได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้รักษาการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการแบ่งส่วนราชการ - แนวคิดในการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ - ทฤษฎีรัฐและอำนาจรัฐ

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ข้อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศร่าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
4	<p>ในข้อบัญญัติท้องถิ่น มีคำนิยามดังนี้</p> <p>“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น</p> <p>“เทศร่าคาญ” หมายความว่า เหตุที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เกิดขึ้นแล้ว เป็นเหตุหรืออาจเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ได้รับเหตุ นั้น</p> <p>“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้บังคับใช้เทศร่าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p> <p>นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล /นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด /ผู้ว่าราชการส่วนกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร/ นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา/นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับเขตองค์การบริหารส่วนตำบล/หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด นายแพทย์ 9 วช. ด้านเวชกรรมป้องกัน นักวิชาการสาธารณสุข</p>	<p>เป็นการให้คำนิยามความหมายเฉพาะของคำที่ปรากฏในข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความชัดเจนและสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการคุณภาพชีวิต - หลักการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ชื่อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>9 ชช. ด้านส่งเสริมพัฒนา ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และ โรงพยาบาลชุมชน ข้าราชการตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป ประจำกลุ่มงานอาชีพเวชกรรม กลุ่มงานเวชกรรมสังคม ที่ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลศูนย์ หรือผู้อำนวยการ โรงพยาบาล ทั่วไปมอบหมาย สาธารณสุขอำเภอ หรือ สาธารณสุขกิ่งอำเภอ นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชนตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป ประจำสำนักงานสาธารณสุขอำเภอหรือ กิ่งอำเภอ หัวหน้าสถานีอนามัย และนักวิชาการ สาธารณสุขตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป ประจำสถานี อนามัยท้องถิ่น</p> <p>“ผู้ได้รับเหตุรำคาญ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ใน เขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับความเสียหายจากเหตุรำคาญ</p> <p>“ผู้เสียหายจากเหตุรำคาญ” หมายความว่า ผู้ได้รับเหตุรำคาญจนเกิดความเสียหายต่อ สุขอนามัยทางร่างกายและจิตใจ</p> <p>“ผู้ก่อเหตุรำคาญ” หมายความว่า บุคคลหรือ สถานประกอบการ ที่ได้กระทำหรือ ก่อให้เกิด เหตุรำคาญจนส่งผลกระทบต่อผู้ที่อยู่ในบริเวณ ใกล้เคียง</p>	

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ชื่อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	หมวด 2 เหตุรำคาญ	
5	<p>ในกรณีที่มีเหตุอันเกิดจาก แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสม หรือหมักหมม สิ่งของ มีการเททิ้งสิ่งใดเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น หรือละอองเป็นพิษ หรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ</p>	<p>เพื่อเป็นการระบุนเหตุรำคาญต่าง ๆ อันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการคุณภาพชีวิต - หลักการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
6	<p>ในกรณีที่มีเหตุอันเกิดจาก การเลี้ยงสัตว์อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ</p>	<p>เพื่อเป็นการระบุนเหตุรำคาญต่าง ๆ อันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการคุณภาพชีวิต - หลักการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
7	<p>ในกรณีที่มีเหตุอันเกิดจาก อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ</p>	<p>เพื่อเป็นการระบุนเหตุรำคาญต่าง ๆ อันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการคุณภาพชีวิต - หลักการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ข้อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศร้าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
8	การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อนสิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ถือว่าเป็นเทศร้าคาญ	เพื่อเป็นการระบุนเทศร้าคาญต่าง ๆ อันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในชุมชน - หลักการคุณภาพชีวิต - หลักการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
9	เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	เพื่อเป็นการระบุนเทศร้าคาญต่าง ๆ อันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในชุมชน - หลักการคุณภาพชีวิต - หลักการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
หมวด 3 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น		
10	ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) รับเรื่องร้องทุกข์ (2) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง (3) ตรวจสอบความรุนแรงของเทศร้าคาญและสภาพผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเทศร้าคาญ (4) ตรวจสอบสถานะของผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเทศร้าคาญ (5) ตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเทศร้าคาญ (6) ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	เพื่อกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อสิทธิให้แก่ประชาชนและเพื่อกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการกระจายอำนาจ - หลักคุณภาพชีวิต

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ข้อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศรําคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(7) ขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเทศรําคาญ</p> <p>(8) ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>(9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ประกอบการระงับเทศรําคาญหรือบรรเทาเทศรําคาญภายในกำหนดเวลา</p> <p>(10) ตรวจสอบการระงับเทศรําคาญของผู้ประกอบการ</p> <p>(11) ดำเนินการระงับเทศรําคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเทศรําคาญในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเทศรําคาญ</p> <p>(12) ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเทศรําคาญ</p> <p>(13) แจ้งผลดำเนินการต่อผู้ร้องทุกข์</p> <p>(14) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น</p> <p>(15) แจ้งผลการดำเนินการแก่ผู้ร้องเรียน</p>	

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ข้อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศร่าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
11	<p>กรณีทีหตุร่าคาญนั้เกิดในที หรือทาง สาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) พิจารณาความต่อนื่องของหตุร่าคาญและ อันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพและความรุนแรง ทีเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของ คนในชุมชน</p> <p>(2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อมิให้เป็น อันตรายต่อสุขภาพของประชาชนต่อไป แล้ว คิดค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อหตุร่าคาญนั้</p> <p>(3) เปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น</p> <p>(4) หากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่าย ดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น พ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อสิทธิ ให้แก่ประชาชนและเพื่อกำหนด ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของเจ้า พนักงานท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการกระจายอำนาจ - หลักคุณภาพชีวิต - หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย
12	<p>กรณีทีหตุร่าคาญนั้เกิดในสถานที่เอกชน</p> <p>(1) พิจารณาความต่อนื่องของหตุร่าคาญและ อันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพและความรุนแรงที เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของคนใน ชุมชน</p> <p>(2) เมื่อเกิดหตุร่าคาญเกิดขึ้น แต่ไม่เป็น อันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการออกคำสั่งให้มีการแก้ไขหตุร่าคาญ</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อสิทธิ ให้แก่ประชาชนและเพื่อกำหนด ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของเจ้า พนักงานท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย - หลักการกระจายอำนาจ - หลักคุณภาพชีวิต - หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ชื่อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศรําคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(3) หากเทศรําคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น</p> <p>(4) ดำเนินการลงโทษผู้ก่อเทศรําคาญ โดยการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาลแล้วแต่กรณี</p> <p>(5) หากผู้ที่ก่อเทศรําคาญ ไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้</p>	
	หมวด 4 อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข	
13	<p>เจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพกายและจิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเทศรําคาญ</p> <p>(2) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเทศรําคาญ</p> <p>(3) แจ้งผลการตรวจสอบสุขภาพของผู้ที่ได้รับเทศรําคาญให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เพื่อสิทธิให้แก่ประชาชนและเพื่อกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>- ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>- หลักการกระจายอำนาจ</p> <p>- หลักคุณภาพชีวิต</p>
14	<p>ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เทศรําคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p>	<p>เพื่อการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น</p>

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ชื่อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	หมวด 5 ผู้ได้รับเหตุรำคาญ	
15	<p>ผู้เสียหายจากเหตุรำคาญมีสิทธิดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มีสิทธิร้องทุกข์เหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญ</p> <p>(2) มีสิทธิขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสุขภาพ กายและจิตใจจากผลกระทบที่ได้รับจากเหตุรำคาญ</p> <p>(3) มีสิทธิเรียกร้องขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรายงานความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญ</p>	<p>เพื่อให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญได้รับรู้ถึงสิทธิ รับรู้ปัญหา และมีการแสดงความคิดเห็น หรือร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นเกี่ยวกับเหตุรำคาญได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน - หลักการคุณภาพชีวิต - หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
	หมวด 6 หน้าที่ของผู้ก่อเหตุรำคาญ	
16	<p>ให้ผู้ใดหรือสถานประกอบการใด ที่ได้กระทำหรือ ก่อให้เกิดเหตุรำคาญจนส่งผลกระทบต่อผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ</p> <p>(2) มีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ</p> <p>(3) มีหน้าที่แก้ไข ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ</p>	<p>เพื่อให้ผู้ก่อเหตุรำคาญได้รับทราบถึงหน้าที่ในการแก้ไขเหตุรำคาญและเยียวยา ผู้เสียหาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย - หลักการคุณภาพชีวิต - หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ข้อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศร้าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(4) มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุร้าคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>(5) กรณีที่คำสั่งใด ที่ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ในกรณีของเหตุร้าคาญ ซึ่งกฎหมายสาธารณสุข กำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p>	
	หมวด 7 ความรับผิดชอบ	
17	<p>เมื่อบุคคลใดก่อเหตุร้าคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p>	<p>เพื่อให้ผู้ก่อเหตุร้าคาญได้รับความผิดในกรณีที่ก่อให้เกิดเหตุร้าคาญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักความรับผิดชอบ - ทฤษฎีการลงโทษ
18	<p>ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข</p> <p>(1) ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุร้าคาญ</p> <p>(2) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุร้าคาญ</p> <p>(3) ไม่กระทำการชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุร้าคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุร้าคาญ</p>	<p>เพื่อให้ผู้ก่อเหตุร้าคาญได้รับความผิดในกรณีที่ก่อให้เกิดเหตุร้าคาญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักความรับผิดชอบ - ทฤษฎีการลงโทษ

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ชื่อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เทศร่าคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(4) ไม่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุร่าคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>(5) กรณีที่ขัดคำสั่ง ห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่เอกชน ที่เกิดเหตุร่าคาญ ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ</p> <p>(6) ไม่ยินยอมให้ยึด หรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลาย</p> <p>มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p>	
19	<p>ผู้ใดได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย จะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบ หากผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท</p> <p>ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท</p>	<p>เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายได้ทำตามเงื่อนไขการได้รับใบอนุญาต</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักความรับผิดชอบ - หลักการอนุญาต

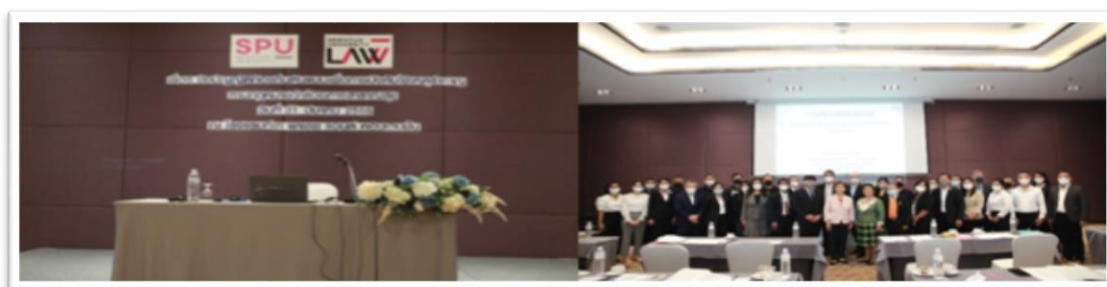
ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ชื่อ	ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นการบังคับใช้เหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	(2) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายจะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหากผู้ใดฝ่าฝืนในกรณีอันเนื่องมาจาก ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท	

5. การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)

การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing) เป็นขั้นตอนหนึ่งของการวิจัยที่มีหลักการในการนำเอาคำตอบที่ได้จากการวิจัยมานำเสนอให้ประชากรที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการรับฟังและวิพากษ์ (Comment) ผลการวิจัยพร้อมข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปดำเนินการวิเคราะห์และพิจารณาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การวิจัยนี้ได้จัดทำการสัมมนารับฟังความคิดเห็น เมื่อวันศุกร์ที่ 31 มีนาคม 2565 ณ ห้องแมกโนเลีย อาคาร 3 ชั้น 2 โรงแรมที เค พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ ระหว่างเวลา 09.00 น - 12.00 นาฬิกา มีผู้เข้าร่วม Hearing จำนวน 42 คน (ดูภาพประกอบที่ 5.8 ภาพถ่ายการจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น Hearing)

ภาพประกอบที่ 5.8 การจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น Hearing

ในการเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นนั้นประชากรที่เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นได้ร่วมวิพากษ์ (Comment) และให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้นำไปวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้คำตอบที่สมบูรณ์มากที่สุดเพื่อตราเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เหตุนิติความตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. .... ที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยมีกระบวนการดำเนินการ Hearing ดังต่อไปนี้

กระบวนการจัดทำ Hearing มีขั้นตอน คือ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตาม PowerPoint โดยมีสาระสำคัญ คือ ความเป็นมาของปัญหาที่นำไปสู่การทำวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย วัตถุประสงค์การทำ Hearing วิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้อง

ข้อค้นพบผลการวิจัยที่เสนอเป็นโครงสร้างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เหตุนิติความตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. .... โดยมีโครงสร้างของกฎหมายประกอบด้วย ข้อบัญญัติ 19 ข้อ แบ่งออกเป็น 7 หมวด ดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป	(ข้อ 1 – ข้อ 4)
หมวด 2 เหตุนิติความ	(ข้อ 5 – ข้อ 9)
หมวด 3 อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น	(ข้อ 10 – ข้อ 12)
หมวด 4 อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข	(ข้อ 13)
หมวด 5 ผู้ได้รับเหตุนิติความ	(ข้อ 15)
หมวด 6 หน้าที่ผู้ก่อเหตุนิติความ	(ข้อ 16)
หมวด 7 ความรับผิดชอบ	(ข้อ 17 – ข้อ 19)

ประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นนั้นนำไปสู่การวิพากษ์ของผู้เข้าร่วมสัมมนารับฟังความคิดเห็น Hearing ในการรับฟังความคิดเห็นที่มีตัวแทนจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้เหตุนิติความองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและ ประชาชน ได้ทำการวิพากษ์และได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เหตุนิติความตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกฎหมาย ดังนี้

- 1) ข้อ 4 ควรเพิ่มเติมนิยาม เจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้มีการปรับตำแหน่งในระดับต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบัน เช่นถ้าระดับ 5 ขึ้น ไปให้เรียกว่าเป็นระดับชำนาญการ และคำว่า ผู้ได้รับเหตุนิติความได้มีการเสนอแนะเป็นคำว่า บุคคลซึ่งอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับเหตุนิติความ
- 2) ข้อ 12 (1.2) ให้มีการลำดับการในเรื่องของการออกคำสั่งก่อนมีการดำเนินการแก้ไข
- 3) เพิ่มเติมอำนาจในหมวด 3 อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่น ขอให้เพิ่มเติมการเข้าไปตรวจสอบโดยไม่ต้องมีหมาย

4) ในหมวด 3 เสนอให้ออนู 4 และอนู 10 มีการเปลี่ยนจากคำว่าผู้ประกอบการเป็นผู้ก่อเหตุรำคาญและอนู 9 ให้ใช้คำว่า มีคำสั่งให้ผู้ก่อเหตุรำคาญระงับ และอนู 13 ให้เปลี่ยนจากผู้ร้องทุกข์เป็นผู้ได้รับเหตุรำคาญ

กล่าวโดยสรุปจากข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะจากการ Hearing ดังที่กล่าวมาข้างต้น 4 ประเด็นพอที่จะสรุปในแต่ละประเด็นที่มีการวิพากษ์

- **ประเด็นที่ 1** คำนิยาม ของคำว่า “เจ้าพนักงานสาธารณสุข”และ “ผู้ได้รับเหตุรำคาญ” ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วย และจะนำไปปรับปรุง เพิ่มเติม เพื่อให้การร่างกฎหมายมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

- **ประเด็นที่ 2** เกี่ยวกับการเพิ่มเติมกระบวนการจัดการเหตุรำคาญผู้วิจัยเห็นด้วยที่จะทำการปรับปรุง เพื่อให้การร่างกฎหมายมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

- **ประเด็นที่ 3** ข้อ 10 (2) เกี่ยวกับการตรวจสอบของ อำนาจหน้าที่ของพนักงานท้องถิ่นให้มีการเพิ่มเติมคำว่าเข้าไปตรวจสอบ ให้เป็นไปตามมาตรา 44 (2) ที่กล่าวไว้ว่า ให้พนักงานท้องถิ่นเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วย และจะทำการปรับปรุง เพิ่มเติม เพื่อให้การร่างกฎหมายมีความชัดเจนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

- **ประเด็นที่ 4** เกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ ผู้วิจัยเห็นด้วยที่จะทำการปรับปรุง เพิ่มเติม เพื่อให้การร่างกฎหมายมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

จากประเด็นที่ได้จากการวิพากษ์และข้อเสนอแนะของประชากรทั้ง 4 ประเด็นดังกล่าว ที่ทำการวิพากษ์และเสนอแนะจาก Hearing ซึ่งการวิจัยได้ทำการแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติมในร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในแต่ละข้อเป็นดังนี้

1) ข้อ 4 “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด/ นายแพทย์ ระดับเชี่ยวชาญ ด้านเวชกรรมป้องกัน/ นักวิชาการสาธารณสุข ระดับเชี่ยวชาญ ด้านส่งเสริมพัฒนา/ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน/ เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการประจำกลุ่มงานอาชีพเวชกรรม /กลุ่มงานเวชกรรมสังคม ที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ หรือผู้อำนวยการ โรงพยาบาลทั่วไปมอบหมาย

“ผู้ได้รับเหตุรำคาญ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับความเสียหายจากเหตุรำคาญ

2) ข้อ 12 กรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดในสถานที่เอกชน

(1) พิจารณาความต่อเนื่องของเหตุรำคาญและอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพและความรุนแรงที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของคนในชุมชน

(2) เมื่อเกิดเหตุรำคาญขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการออกคำสั่งให้มีการแก้ไขเหตุรำคาญ

(3) หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการแก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(4) ดำเนินการลงโทษผู้ก่อเหตุรำคาญ โดยการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี

(5) หากผู้ซึ่งก่อเหตุ ไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้

3) ข้อ 10 (2) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ

4) ข้อ 10 (4) ตรวจสอบสถานะของก่อเหตุรำคาญที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุรำคาญ

ข้อ 10 (9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ก่อเหตุรำคาญระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลา

ข้อ 10 (10) ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ก่อเหตุรำคาญ

ข้อ 10 (13) แจ้งผลดำเนินการต่อผู้ได้รับเหตุรำคาญ

ร่าง
**ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมาย
 ว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ....**

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

เหตุผล

ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังคับใช้เทศราคาเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้เทศราคา ให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ดังนั้น การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นให้มีการบังคับใช้เทศราคานี้จึงได้มีการกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อให้ผู้ประกอบการหรือผู้ที่ก่อเทศราคาขึ้นจะได้มีแนวทางปฏิบัติตามกฎหมาย และประชาชนในท้องถิ่นจะได้รู้ถึงการใช้สิทธิของตนดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระงับเทศราคาเพื่อให้เป็นกฎหมายในระดับท้องถิ่นที่ประชาชนจะได้ปฏิบัติตาม

ข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคาตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ประกอบมาตรา 17 (23) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 องค์การบริหารส่วนตำบล..... โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล.....และนายอำเภอ.....จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศราคา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ประกอบมาตรา 16 (19) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 เทศบาลส่วน..... โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล.....และผู้ว่าราชการจังหวัด.....จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติเมืองพัทยาเพื่อการบังคับใช้เทศรฎาณ อาศัย์อำนาจตามความในมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.2542 ประกอบมาตรา 16 (19) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 เมืองพัทยา โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารเมืองพัทยา และผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเพื่อการบังคับใช้เทศรฎาณ อาศัย์อำนาจตามความใน 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 ประกอบมาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 เมืองพัทยา โดยความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า ข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการบังคับใช้เทศรฎาณตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ....

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....เมื่อได้ปิดประกาศไว้ ณ. ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเปิดเผย

ข้อ 3 ให้นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล นายองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับเขตองค์การบริหารส่วนตำบล/ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร/นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา รักษาการตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนี้

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

“เทศรฎาณ” หมายความว่า เหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล ผู้ว่าราชการส่วนกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลสำหรับเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด นายแพทย์ระดับเชี่ยวชาญ ด้านเวชกรรมป้องกัน นักวิชาการสาธารณสุข ระดับเชี่ยวชาญ ด้านส่งเสริมพัฒนา ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ประจำกลุ่มงานอาชีวเวชกรรม กลุ่มงานเวชกรรมสังคม ที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไปมอบหมาย

“ผู้ได้รับเหตุรำคาญ” หมายความว่า บุคคลซึ่งอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

“ผู้เสียหายจากเหตุรำคาญ” หมายความว่า ผู้ได้รับเหตุรำคาญจนเกิดความเสียหายต่อสุขอนามัยทางร่างกายและจิตใจ

“ผู้ก่อเหตุรำคาญ” หมายความว่า บุคคลหรือสถานประกอบการ ที่ได้กระทำหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญจนส่งผลกระทบต่อผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

หมวด 2

เหตุรำคาญ

ข้อ 5 ในกรณีที่มีเหตุอันเกิดจาก แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูล หรือเถา หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสม หรือหมักหมม สิ่งของ มีการเททิ้งสิ่งใดเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองเป็นพิษ หรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

ข้อ 6 ในกรณีที่มีเหตุอันเกิดจาก การเลี้ยงสัตว์อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

ข้อ 7 ในกรณีที่มีเหตุอันเกิดจาก อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

ข้อ 8 การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดคลื่น แสง รังสี เสียง ความร้อนสิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

ข้อ 9 เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 3

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 10 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับเรื่องร้องทุกข์
- (2) ตรวจสอบหาข้อเท็จจริง ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ
- (3) ตรวจสอบความรุนแรงของเหตุรำคาญและสภาพผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุรำคาญ
- (4) ตรวจสอบสถานะของก่อเหตุรำคาญที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุรำคาญ
- (5) ตรวจสอบประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่าเป็นเหตุรำคาญ
- (6) ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (7) เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่เข้าตรวจสอบสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญตามคำขอของผู้ได้รับผลกระทบเหตุรำคาญ
- (8) ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขรายงานผลการตรวจสอบสุขภาพอนามัยของผู้ร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (9) ดำเนินการแจ้งให้ผู้ก่อเหตุรำคาญระงับเหตุรำคาญหรือบรรเทาเหตุรำคาญภายในกำหนดเวลา
- (10) ตรวจสอบการระงับเหตุรำคาญของผู้ก่อเหตุรำคาญ
- (11) ดำเนินการระงับเหตุรำคาญโดยค่าใช้จ่ายเป็นของสถานประกอบการที่ก่อเหตุรำคาญในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ดำเนินการระงับเหตุรำคาญ
- (12) ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการกรณีเกิดเหตุรำคาญ
- (13) มีหน้าที่แจ้งผลดำเนินการต่อผู้ได้รับเหตุรำคาญ
- (14) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(15) มีหน้าที่แจ้งผลการดำเนินการแก่ผู้ร้องเรียน

ข้อ 11 กรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดในที่ หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาความต่อเนื่องของเหตุรำคาญและอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพและความรุนแรงที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของคนในชุมชน

(2) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนต่อไปแล้วคิดค่าใช้จ่ายทั้งหมด จากผู้ที่ก่อเหตุรำคาญนั้น

(3) เปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาล แล้วแต่กรณี ตามอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(4) หากผู้ที่ก่อเหตุไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น พ้องเรียกค่าใช้จ่ายทางศาลได้

ข้อ 12 กรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดในสถานที่เอกชน

(1) พิจารณาความต่อเนื่องของเหตุรำคาญและอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพและความรุนแรงที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของคนในชุมชน

(2) เมื่อเกิดเหตุรำคาญเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการออกคำสั่งให้มีการแก้ไขเหตุรำคาญ

(3) หากเหตุรำคาญยังคงเกิดขึ้น แต่ไม่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการแก้ไขในสถานที่เอกชนนั้นได้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(4) ดำเนินการลงโทษผู้ก่อเหตุรำคาญ โดยการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีทางศาลแล้วแต่กรณี

(5) หากผู้ที่ก่อเหตุ ไม่ยินยอมเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถฟ้องเรียก ค่าใช้จ่ายทางศาลได้

ข้อ 13 การดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบว่าด้วยการบังคับใช้เหตุรำคาญตามกฎหมายการสาธารณสุข

หมวด 4

อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 14 เจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการตรวจสุขภาพกายและจิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

(2) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุรำคาญ

(3) แจ้งผลการตรวจสุขภาพของผู้ที่ได้รับเหตุรำคาญให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด 5

ผู้ได้รับเหตุรำคาญ

ข้อ 15 การให้สิทธิแก่ผู้ที่ได้รับเหตุรำคาญ มีดังต่อไปนี้คือ

- (1) มีสิทธิร้องทุกข์เหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุรำคาญ
- (2) มีสิทธิขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบสภาพ ภายและจิตใจจากผลกระทบที่ได้รับจากเหตุรำคาญ
- (3) มีสิทธิเรียกร้องขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรายงานความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญ

หมวด 6

หน้าที่ของผู้ก่อเหตุรำคาญ

ข้อ 16 หน้าที่ผู้ก่อเหตุรำคาญ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) มีหน้าที่ ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ
- (2) มีหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ
- (3) มีหน้าที่ชดเชยและเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ
- (4) มีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (5) กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งกับผู้ก่อเหตุรำคาญให้แต่ผู้ก่อเหตุรำคาญไม่แก้ไขเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เข้าไปแก้ไขเหตุรำคาญแล้วผู้ก่อเหตุรำคาญจะต้องเป็นผู้ชำระค่าใช้จ่ายนั้นแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (6) กรณีที่คำสั่งใด ที่ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ในกรณีของเหตุรำคาญ ซึ่งกฎหมายสาธารณสุข กำหนดให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

หมวด 7

ความรับผิดชอบ

ข้อ 17 กรณีเมื่อบุคคลใดก่อเหตุรำคาญขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ข้อ 18 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(1) ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อบรรเทาหรือระงับเหตุรำคาญ

(2) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อบรรเทา หรือระงับเหตุรำคาญ

(3) ไม่ระทำการชดใช้และเยียวยา ความเสียหายจากเหตุรำคาญแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ

(4) ไม่ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์หรือการดำเนินการใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(5) กรณีที่ขัดคำสั่ง ห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่เอกชน ที่เกิดเหตุรำคาญ ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ

(6) ไม่ยินยอมให้ยึด หรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลาย

มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ข้อ 19 กรณีที่ผู้ใดได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต้องปฏิบัติดังนี้

(1) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย จะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหากผู้ใดฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท

(2) ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายจะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบหากผู้ใดฝ่าฝืนในกรณีอันเนื่องมาจาก ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท

ให้ปิดประกาศข้อบัญญัตินี้ให้ประชาชนทราบ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ..... / ณ สำนักงานเทศบาล..... / ณ สำนักงานเมืองพัทยา / ณ สำนักงานกรุงเทพมหานคร

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล...../

นายกเทศมนตรี...../นายกองค์การบริหาร

นายกเมืองพัทยา / ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายอำเภอ...../ ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี